PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 77
Vineri 21 ianuarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

In acest număr:

Să aplicăm și să extindem larg metodele zootehnice înaintate

Sporirea numărului de animale și a productivității lor este una din sarcinile de mare însemnătate care stau în fața oamenilor muncii din agricultură în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu cantități tot mai mari de carne, lapte, grăsimi etc. și a industriei ușoare și alimentare cu materia primă necesară.

Manifestînd o deosebită grijă pentru creșterea neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri menite să ducă la obținerea unui puternic avînt în dezvoltarea creșterii animalelor. Așa, de pildă, Legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor pe anii 1954—1956 și proiectul Directivelor Congresului al doilea al partidului, arată calea care trebuie urmată pentru continua dezvoltare a acestui important sector din agricultura țării noastre. De asemenea Hotărîrea elaborată de curînd de către partid și guvern cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractări și achiziții de animale, păsări și produse animale, vine să contribuie la mărirea interesului țărănimii muncitoare de a crește animale și păsări cît mai multe și de rasă bună și de a spori belșugul de produse animale.

Infăptuirea sarcinilor privitoare la obținerea unor noi succese în dezvoltarea creșterii animalelor nu este posibilă însă fără introducerea și folosirea pe scară largă a cuceririlor științei și a metodelor înaintate de hrănire, îngrijire și reproducție a animalelor.

Invățînd din bogata experiență a colhoznicilor sovietici, numeroși crescători de animale fruntași din țara noastră au dobîndit rezultate frumoase în munca lor, ca urmare a folosirii metodelor înaintate de hrănire, îngrijire și reproducție a animalelor. Așa de pildă, crescătorii de animale de la gospodăria agricolă de stat Săcuieni, raionul Săcuieni, au obținut în anul trecut o producție medie de peste 3.000 litri lapte de fiecare vacă furajată, livrînd în felul acesta statului 3.000 litri lapte peste plan. De asemenea colectiviștii din comuna Chichiș, Regiunea Autonomă Maghiară, au dobîndit de la fiecare vacă furajată o producție medie zilnică de 16 litri lapte. Toate aceste succese se datoresc folosirii metodelor avansate de creștere a animalelor ca de exemplu: hrănirea animalelor pe bază de rații întocmite științific, mulsul de 3—4 ori pe zi la ore fixe, masajul ugerului etc.

Datorită însemnatelor sporuri de producție dobîndite prin folosirea metodelor zootehnice înaintate, numeroși crescători de animale fruntași au realizat importante venituri bănești. Așa, de pildă, mulgătorul fruntaș Lupu Florian de la gospodăria agricolă de stat Oradea care a obținut de la vacile pe care le îngrijește o producție de 5.250 litri lapte peste plan, a realizat un salariu mediu lunar de aproape 2.000 lei. Asemenea cîștiguri constituie pentru crescătorii de animale un puternic stimulent de a introduce în practică metodele zootehnice înaintate.

Numeroasele succese dobîndite în dezvoltarea creșterii animalelor de unitățile agricole socialiste precum și de țăranii muncitori cu gospodării individuale arată cît de mari sînt posibilitățile de sporire a șeptelului și a producției animale prin folosirea pe scară largă a metodelor zootehnice înaintate.

Trebuie spus însă că din păcate mai sînt încă o serie de gospodării agricole de stat, gospodării colective și comune unde se continuă să se folosească metode înapoiate de hrănire, îngrijire și reproducție a animalelor.

Așa, de exemplu, la gospodăria agricolă de stat Manasia, regiunea Ploești, vacile sînt ținute în adăposturi necorespunzătoare, sînt hrănite cu rații alcătuite „după ochi", iar mulsul nu se face complet și la ore fixe. Urmările acestui fel de a lucra se reflectă în faptul că la această gospodărie, planul pe anul trecut la producția de lapte la vaci a fost realizat abia în proporție de 50 la sută, iar acum în lunile de iarnă producția medie zilnică de lapte pe cap de vacă furajată a scăzut de cîteva ori față de perioada verii.

Pentru ca aceste stări de lucruri să fie înlăturate este necesar ca toți crescătorii de animale să cunoască temeinic și să aplice din plin cele mai înaintate metode de creștere a animalelor.

Este de la sine înțeles că metodele înaintate în creșterea animalelor nu se pot folosi însă decît acolo unde sînt asigurate cantități îndestulătoare de furaje și adăposturi trainice și corespunzătoare. Mai ales acum în timpul iernii, pentru a preîntîmpina pagubele pe care le pot provoca eventuale condiții nefavorabile de climă, este deosebit de important ca în fiecare gospodărie crescătoare de animale să se depoziteze în imediata apropiere a grajdurilor cantități suficiente de furaje, să fie asigurată apa necesară adăpării animalelor, pe orice fel de vreme, preparării nutrețurilor etc.

De asemenea este necesar ca acolo unde n-au fost încă asigurate bune condiții de adăpostire să se ia măsuri pentru ca întregul efectiv de animale să aibă adăposturi corespunzătoare, lipsite de curenți de aer. Trebuie știut că fără asigurarea acestor condiții, nu numai că scade producția animalelor ci se produc și pagube prin îmbolnăviri și mortalitate îndeosebi în rîndul animalelor tinere.

Una din condițiile principale de care trebuie să țină seama fiecare crescător de animale în vederea menținerii unei productivități ridicate a șeptelului pe timpul iernii este hrănirea animalelor după metodele înaintate, izvorîte din experiența zootehniei sovietice. In acest scop trebuie introdusă și extinsă pe scară cît mai largă, metoda hrănirii raționale a animalelor în raport cu greutatea și producția fiecărui animal. Folosirea cu chibzuință a nutrețurilor, prepararea lor înainte de a fi date în hrană, pentru a le mări astfel puterea de nutriție, vor contribui în însemnată măsură la sporirea productivității animalelor.

O deosebită importanță pentru sporirea efectivelor de animale și pentru îmbunătățirea calității lor productive o are aplicarea metodelor avansate în reproducție. Crescătorii de animale din gospodăriile colective și țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie îndrumați să folosească pe scară largă pentru animalele lor reproducătorii de rasă de la stațiunile de montă.

De asemenea, ținînd seamă că peste puțin timp va începe perioada fătărilor la oi, crescătorii de oi trebuie să acorde o deosebită atenție hrănirii raționale și îngrijirii oilor mame, respectînd întocmai regulile de zooigienă etc.

Pentru răspîndirea pe scară cît mai largă a metodelor înaintate în creșterea animalelor, sarcini de mare răspundere revin organelor agricole și de stat, tehnicienilor și inginerilor zootehniști și medicilor veterinari. Trebuie spus însă, că din păcate, unele organe de resort ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii ca, de exemplu, Direcția generală a creșterii animalelor, Direcția generală a gospodăriilor agricole de stat, precum și Direcția propagandei agricole nu au dat atenția cuvenită popularizării și introducerii în practică a celor mai înaintate metode zootehnice, a experienței fruntașilor în creșterea animalelor. Așa se explică faptul că în numeroase unități agricole socialiste și comune, metodele zootehnice înaintate nu sînt nici măcar cunoscute.

Pentru înlăturarea acestei stări de lucruri, organele agricole și de stat au datoria să ducă o muncă susținută pentru răspîndirea pe scară cît mai largă a metodelor înaintate de creștere a animalelor. In acest scop este bine să se organizeze cît mai des schimburi de experiență, consfătuiri, în care să se generalizeze experiența fruntașilor în creșterea animalelor. De asemenea este necesar să se folosească din plin mijloacele de propagandă ca, broșuri, cărți, conferințe, afișe, pentru a face cunoscute metodele înaintate ale zootehnici sovietice și ale crescătorilor de animale fruntași din țara noastră.

Organele de îndrumare zooveterinare trebuie să-și intensifice eforturile în munca de răspîndire a metodelor înaintate, să explice crescătorilor de animale că este în interesul lor și al întregului popor muncitor să hrănească și să îngrijească animalele după recomandările științei zootehnice.

Să răspîndim pe scară cît mai largă metodele înaintate în zootehnie pentru sporirea șeptelului și ridicarea productivității animalelor, pentru aprovizionarea oamenilor muncii și a industriei cu cantități mereu sporite de produse animale.

Noi întovărășiri de crescători de animale

In regiunea Craiova au luat ființă de curînd două întovărășiri de crescători de animale. Pentru a-și putea îngriji animalele mai bine, potrivit regulilor științifice, și a obține astfel cîștiguri mai mari, 127 familii de țărani muncitori din comunele Novaci și Polovraci au alcătuit două întovărășiri zootehnice. In comuna Novaci s-au înscris în întovărășire 63 familii de țărani muncitori cu 30 ha fînețe și 750 oi.

Printre primii care s-au înscris în întovărășirea din comuna Polovraci se numără țăranii muncitori Ioan Simionescu și Gheorghe Pătruiescu care au arătat și altor mulți țărani muncitori foloasele creșterii animalelor în întovărășire. Adunarea generală a întovărășiților din această comună a ales ca președinte pe țăranul muncitor Ioan C. Manasia, unul din cei mai pricepuți crescători de animale din comună.

PENTRU RECOLTE BOGATE ȘI TIMPURII DE LEGUME ȘI ZARZAVATURI

★

Se extind suprafețele cultivate cu legume

Anul acesta, suprafața grădinilor din regiunea Constanța va crește cu încă 800 de hectare de teren desțelenit. Raioane ca Medgidia, Fetești, Negru Vodă vor cultiva mari suprafețe de legume. O mare parte din aceste terenuri vor fi irigate. Pe 250 hectare lucrările în vederea irigării au și început. Se lucrează de asemenea la confecționarea a 6.000 m.p. de răsadnițe noi, precum și la repararea a 2.000 m.p. de răsadnițe vechi. In ce privește pregătirea utilajului, de pe acum au fost reparate peste 40 la sută din motoare și 75 la sută din pompele prevăzute în planul de reparații pe regiune. Anul acesta grădinile de legume și cartofi din regiunea Constanța, vor fi înzestrate cu încă 37 de motoare de mare capacitate, precum și cu 11 pompe.

Asociații pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor

In comunele Sivița și Tulucești, regiunea Galați, au luat ființă de curînd noi asociații pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor.

Asociația din comuna Sivița numără 120 de țărani muncitori care vor cultiva împreună 134 hectare teren, cea din comuna Tulucești cuprinde 42 țărani muncitori, care au adus în asociație 37 hectare teren bun pentru grădinărie.

In vederea obținerii unor recolte cît mai bogate de legume și zarzavaturi, membrii asociațiilor din Sivița și Tulucești au și început munca, pregătindu-se cu însuflețire pentru campania de primăvară. Ei au procurat sămînța necesară, revizuiesc și repară inventarul grădinăresc și se îngrijesc de pregătirea răsadnițelor.

Nu se îngrijesc de procurarea seminței

In vederea obținerii unor recolte bogate de legume trebuie să se dea o atenție deosebită aprovizionării din timp cu semințe de bună calitate.

Conducerile gospodăriilor de stat Clucereasa, Lăicăi, Rîmnicu Vîlcea și Mogoșani, cît și colectiviștii din comuna Jugureni, par însă a fi uitat lucrul acesta. Astfel, deși depozitul regional de semințe din Pitești este bine aprovizionat și distribuirea semințelor a început încă de acum două luni, aceste unități nu și-au ridicat nici pînă acum cantitatea de sămînță contractată.

★ ★

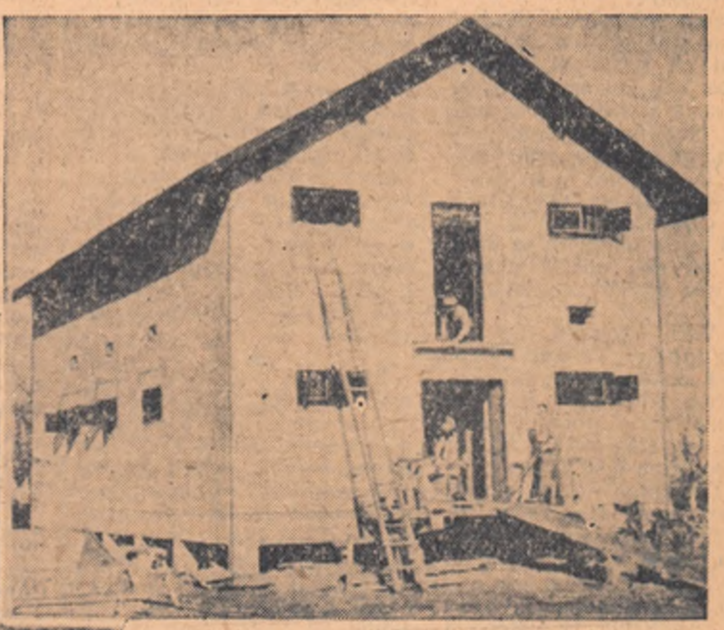
PREGĂTIRI DE PRIMĂVARĂ

La secția legumicolă a gospodăriei de stat Jimbolia se dă o foarte mare atenție pregătirilor de primăvară în sectorul legumicol.

In clișeul de jos: **muncitorii gospodăriei lucrînd la pregătirea celor 100 de metri pătrați de răsadnițe.**

In clișeul din dreapta: **clădirea noii uscătorii de semințe legumicole.**

Grădinari iscusiți

Stelea Bălăianu, Dobre Buzică și Gheorghe T. Bălăianu, toți trei grădinari din comuna Daia, raionul Giurgiu, hotărîseră cu o săptămînă în urmă ca anul acesta să se ajute unul pe altul la muncile din grădina de legume și zarzavaturi.

Zilele s-au scurs pe nebăgate de seamă și iată că în dimineața aceea sosise sorocul începerii lucrărilor pregătitoare.

— Măi băieți, ascultați voi la mine, că doar sînt grădinar bătrîn, zise Stelea Bălăianu către Dobre Buzică și Gheorghe T. Bălăianu. Vremea e prielnică; putem face treabă bună.

Ziua era într-adevăr călduță, asemănătoare unui început de primăvară, măcar că fila calendarului arăta jumătatea lunii ianuarie. Din primele ore ale dimineții, cei trei grădinari lucrau de zor. Dobre Buzică căra bălegarul putred și-l depozita aproape de locul pentru răsadnițe. Dar cu asta el nu terminase treaba. Bălegarul acesta trebuia dat la ciur, făcut grămezi și acoperit cu coceni pînă îi va veni rîndul să fie pus în răsadnițe. In același timp, Stelea Bălăianu, cu mînecile suflecate, descărca, tot aproape de locul răsadnițelor, gunoiul de grajd pentru paturile calde. Din cînd în cînd, el arunca cîte o vorbă către cei cu care lucra:

— Vedeți voi, gunoiul ăsta de grajd trebuie pus în răsadnițe, apoi punem scîndurile pe marginea răsadnițelor și numai după aceea așternem stratul de pămînt fărînos, gros cam de 8—10 cm, iar peste răsadnițele astfel pregătite, așezăm ramele și rogojinile.

In altă parte, Gheorghe T. Bălăianu meșterea la tocurile și ramele pentru răsadnițe, după ce socotise cîte rogojini sînt necesare în acest an.

Soarele trecuse de prînz. Cei trei grădinari lucrau de zor, pregătind răsadnițele pentru a obține răsaduri timpurii.

— Cînd vor veni tovarășii de la AGEVACOOP pentru încheierea contractului, zise tot Stelea Bălăianu, să vadă că noi, grădinarii din Daia, vom putea livra și în ăst an legume timpurii, mai multe decît în anul trecut. Să-l întrecem chiar pe Stan Buzică. Știți că el a contractat anul trecut 6.200 kg legume și zarzavaturi, dar a livrat 17.000 kg, încasînd peste 12.000 lei. A muncit omul cu tragere de inimă, pregătindu-se din timp. Așa să facem și noi.

Dorința aceasta au arătat-o cei trei grădinari din Daia încă de acum o săptămînă cînd s-au hotărît să se ajute unul pe altul la muncile din grădina de legume și zarzavaturi, să obțină recolte bogate, să aibă foloase mai mari decît anul trecut.

★

...Se însera. Grădinarii încheiaseră munca din ziua aceea. Ca și ceilalți doi, Stelea Bălăianu se adunase cu ai săi în jurul mesei de seară. Lelea Petra — soția lui — adusese pe masă, alături de tocana și friptura de porc, o farfurie plină cu gogoșari în oțet. Bărbatul ei, om vesel din fire, ciocni paharul și zise:

— Am făcut o treabă bună astăzi, măi nevastă. Și mîine o să muncim și cu mai mult spor.

RADU SANDU

★

Vom spori producția de legume și zarzavaturi

Conducerea gospodăriei agricole de stat Brăila a luat din timp măsuri ca în 1955 suprafața grădinei de legume și zarzavaturi să fie mărită de la 103 ha la 163 ha. Pentru a face față în mod satisfăcător sarcinilor sporite din acest an, noi ne-am îngrijit din timp de întocmirea planului de producție și am căutat să organizăm cît mai bine munca pe brigăzi. Astfel, planul de producție al secției legumicole a G.A.S.-Brăila prevede extinderea culturii de legume timpurii pe suprafața de 28 ha, a cultivării de legume de vară pe suprafața de 43 ha și a cultivării de legume de toamnă pe suprafața de 92 ha.

Repartizarea terenului și inventarului necesar pe brigăzi, precum și prelucrarea planului de producție pe 1955 au fost primele măsuri organizatorice luate în vederea bunei desfășurări a muncii în grădina de legume și zarzavat.

Conștienți de sarcinile ce le stau în față, membrii celor patru brigăzi legumicole au trecut cu însuflețire la muncă, reușind ca pînă în prezent să obțină însemnate succese. Bunăoară, s-a amenajat 2.800 m p pentru răsadnițe, s-au reparat tocurile la răsadnițe pentru întreaga suprafață și ramele-geam pentru 1.500 m p răsadnițe. De asemenea, au fost pregătiți și țărușii necesari fixării lor. In același timp, membrii brigăzilor au schimbat pămîntul din răsadnițe cu pămînt de țelină, mraniță și nisip.

Muncind cu sîrguință, membrii brigăzilor noastre legumicole au făcut ca în prezent să avem în răsadnițe salată pe 2.000 m p, iar în cîmp pe suprafața de 1,50 ha.

Muncind fără a precupeți nici un efort, noi sîntem siguri că și în acest an vom reuși să depășim planul de producție la legume și zarzavaturi, trimițînd oamenilor muncii tot mai multe legume și zarzavaturi, atît timpurii, cît și de vară și de toamnă.

TUDOR GH. MOROIU
șeful secției legumicole a gospodăriei de stat Brăila

Un vis împlinit

Firul povestirii de față a început a se depăna într-o seară din luna decembrie a anului 1950, cînd colectiviștii din comuna Tîrzii, regiunea Iași, s-au strîns în adunare generală pentru a discuta planul de producție al gospodăriei lor pe anul următor. Pe atunci, gospodăria colectivă „Flamura Roșie" din Tîrzii abia împlinise zece luni de existență.

Asupra satului se abătuse încă de cu seară o viscoleală cum de mult nu mai pomeniseră tîrzienii pe meleagurile lor. Prinși în focul discuției despre crearea în cadrul gospodăriei lor a unor ferme de creștere a animalelor, colectiviștii nu auzeau însă vuietul vîntului și nici nu băgaseră de seamă cînd pendula din sala de ședințe bătu jumătatea nopții. Discuțiile le dezlănțuise comunistul Niculăeș Vasile, care venise cu propunerea de a se înființa nu numai o fermă de creștere a oilor, ci și ferme de creștere a vacilor, porcilor și păsărilor. Ba adăugase că n-ar fi rău ca gospodăria să aibă și o stupină.

— Ce ne trebuie nouă bătaie de cap cu animalele? ziceau unii.

— Să ne vedem deocamdată de munca cîmpului, spuneau alții.

— Cu oile mai treacă, meargă, se ridicaseră cîțiva colectiviști. Le ții la pășunat din primăvară pînă-n toamnă, iarna le hrănești cu fînuri și gata. Pe cînd vacile și mai ales porcii o să ne ducă de rîpă. Intreținerea lor cere cheltuială mare. Să mai așteptăm un an, doi, pînă ce ne mai încropim, apoi... vom vedea cum îi mai bine.

Niculăeș Vasile și alți cîțiva ținură însă piept cu hotărîre acestor împotriviri.

— Măi fraților, spuse el, am văzut cu toții, acuma, la sfîrșitul primului an de muncă laolaltă ce foloase ne aduce colectiva. Pămîntul îl lucrăm cu mașinile și tractoarele S.M.T.-ului, agronomii ne dau și ei o mînă de ajutor, iar statul ne sprijină și cu credite. Cine a muncit cu hărnicie, a primit atîtea bucate de să-l ajungă pînă la iarna cealaltă. Dar, oare, trebuie să ne mulțumim numai cu atîta? Iată ce scrie aici, în broșura asta, despre bogăția colhozurilor sovietice.

Și Niculăeș începu a citi celor de față despre veniturile de milioane realizate de marile colhozuri sovietice crescătoare de animale.

— Eu zic că bine ar fi să învățăm și noi din bogata experiență a colhoznicilor sovietici, continuă el. Pentru a face din colectiva noastră o gospodărie bogată și pentru ca traiul nostru să devină tot mai bun, nu trebuie să ne ocupăm numai de cultura plantelor de cîmp, ci și de creșterea animalelor, de cultura legumelor, a viței de vie, adică să înființăm cît mai multe ramuri de producție.

— Măi Niculăeș, zise deodată unul din colectiviștii așezați mai în fundul sălii. Tu visezi, măi. Visezi cai verzi pe pereți. Cum o să ajungă colectiva noastră să aibă turme de oi și porci, cirezi de vaci, stupină și altele, cînd, bine știi și tu că toate animalele pe care le avem le numeri pe degete?

— Prin munca noastră, măi tovarășe, răspunse cu hotărîre Niculăeș Vasile. Cu sprijinul partidului și al guvernului.

— Da cine vrei să se îngrijească de atîtea animale, măi Niculăeș, că nici unul din noi n-a avut în ogradă turme de oi și cirezi de vaci. Cine crezi că vrea să fie cioban, văcar sau porcar în gospodărie?

— Cînd se va vedea cîte foloase ne aduce creșterea animalelor, mulți or să vrea a îngriji de ele. N-aveți nici o teamă dinspre partea asta.

— Atunci să te punem pe tine responsabil cu animalele, șugui un colectivist.

Pînă în cele din urmă, adunarea generală a luat hotărîrea ca în planul de producție pe anul 1951 să se prevadă cumpărarea a cîtorva porci și vaci pentru prăsilă.

Tîrziu, după miezul nopții, colectiviștii se răspîndiră pe la casele lor, înfruntînd viscolnița care îngrămădise zăpada în troiene înalte cît statul unui om. Mulți dintre ei adormiră, copleșiți de gînduri potrivnice. Ce foloase le va aduce colectivei lor creșterea animalelor de rasă?

★

După cîțiva ani...

Sus în deal, la sediul gospodăriei, la fostul conac al boierului Costică Constantin, era mare sărbătoare pentru colectiviștii din Tîrzii. Se făcea împărțirea veniturilor.

Era într-una din primele zile ale lunii ianuarie 1955. De data aceasta soarele strălucea ca într-o zi de primăvară. Curtea largă a gospodăriei gemea de mulțime de oameni. Veniseră săteni de prin Albești, Pihna, Miniești și chiar din Munteni, să vadă belșugul de bucate pe care îl duceau acasă colectiviștii din Tîrzii după un an de muncă însuflețită. Produsele pe care le aveau de primit colectiviștii ce munciseră cu tragere de inimă erau atît de multe că abia încăpeau în cîteva care, trase de cîte două perechi de boi.

Un grup numeros de oameni se strînsese în jurul autocamionului nou-nouț, de culoare verde închis, pe care gospodăria îl primise de curînd. In mijlocul celor care cercetau mașina pe toate fețele, se afla și Niculăeș Vasile, brigadierul zootehnic al colectivei.

— Moș Mihalache, se adresă el unuia din cei de față, îți-aduci aminte de acea adunare generală cînd ne-a apucat miezul nopții, sfătuindu-ne dacă-i bine ori nu-i bine să creștem animale în gospodăria noastră? Spuneai atunci că visez cai verzi pe pereți. Iată că visul s-a împlinit. Privește și d-ta la acest „cal verde", la autocamion. Strașnic cal, nu-i așa? Nici n-are nevoie de grăunțe, fiindcă se hrănește cu foc, ca armăsarii feți-frumoșilor din basme.

Oaspeții străini de sat se uitară nedumeriți la brigadierul zootehnic.

— Da cum îi, măi Niculăeș, povestea cu visul cela... cu cai verzi pe pereți? întrebă un țăran muncitor din Albești. Spune-ne-o și nouă.

— Iaca, să vi-o spun, dacă vreți s-o aflați.

Cu vorba domoală și cîntătoare a moldoveanului neaoș, brigadierul începu a depăna povestea dezvoltării creșterii animalelor în gospodăria colectivă din Tîrzii...

...Și iată, măi fraților, că, numai după cîțiva ani, gospodăria noastră se poate mîndri cu o fermă de aproape 60 de vaci. Producția medie zilnică pe cap de vacă furajată este de 12 litri de lapte. Planul anual l-am îndeplinit încă de acum o lună. Așa-i cînd vacile sînt hrănite cum scrie la carte, adică în raport cu producția pe care o dă fiecare, așa-i cînd se face mulsul rațional, cînd sînt întreținute în curățenie. Gospodăria are și o fermă de creștere a porcilor, numai porci din rasa „Marele Alb". Mai avem și vreo 500 de oi. Acu în toamnă, am cumpărat 4 berbeci de rasa Karakul ca să îmbunătățim rasa oilor.

— Măi Niculăeș, da'văzui că membrii colectivei voastre primesc și miere de albine.

— Păi cum să nu primească, dacă acuma avem și o prisacă de 100 de stupi? Și găini avem, dar în acest an le vom înlocui cu gîște și rațe. Eleșteul din vale ne dă posibilitatea să creștem mii și mii de păsări de apă...

In anul care a trecut — continuă să povestească brigadierul — am contractat cu statul 100 de oi, 300 kg de lînă și 18 boi. Cu o parte din banii obținuți din valorificarea acestor animale și produse ne-am îmbogățit, după cum vedeți, cu o mașină nouă-nouță, care ne va fi de mare ajutor.

— Așa-i, măi, Niculăeș, începu un alt țăran muncitor. Mare folos v-au adus vouă animalele pe care le creșteți.

— Camionul reprezintă numai o parte din veniturile pe care ni le-a adus creșterea animalelor, continuă brigadierul. Anul trecut gospodăria noastră a realizat numai din valorificarea produselor din sectorul zootehnic, cum ar fi lapte, brînză, ouă, carne și altele, un venit de aproape 100.000 lei.

— Iar anul acesta vom cîștiga și mai mult, intră în vorbă colectivistul Mihalache Gheorghe, îngrijitor de porci. Dacă ați citit Hotărîrea partidului și guvernului în legătură cu îmbunătățirea sistemului de contractări și achiziții de animale, ați văzut că acolo scrie negru pe alb că gospodăriile colective care încheie contracte cu statul pentru creșterea și îngrășarea de animale vor primi prețul de contractare majorat cu 10 la sută...

— Moș Mihalache, intră în vorbă Niculăeș Vasile, vrea să spună că noi, colectiviștii, am hotărît ca în anul acesta să hrănim și să îngrijim animalele pe care le vom contracta cu statul în așa fel, încît cu o parte din veniturile bănești pe care le vom realiza să ne mai cumpărăm un cal din acesta... un autocamion.

— Chiar asta vream să zic, sări moș Mihalache, bucuros că i-au fost ghicite gîndurile.

N. IANCU

BIBLIOTECARA SATULUI

Tocmai se așezaseră — Andrei Țaranu și ai lui — la masă, cînd, din difuzor se auzi vocea bine cunoscuta a bibliotecarei: „Recenzia cărții „Bărăganul" are loc astăseară, la orele 18, în sala de lectură a bibliotecii. Mai anunț pe această cale pe cititorii Andrei Țăranu și Micu Ion că manualul pe care l-au cerut, „Anatomia și fiziologia animalelor domestice" se află la bibliotecă. Sînt poftiți să vină să-l ia".

— Așa bibliotecară mai zic și eu! făcu omul, îndesîndu-și căciula pe cap. Iți face rost de carte și te mai și anunță la radio să vii s-o iei. Mă reped pînă la Micu să-i spun și lui, că el poate n-a avut aparatul deschis.

Țăranii muncitori Andrei Țăranu și Micu Ion au contractat cu statul să crească cîte doi boi. Au crescut și în anul ce a trecut și le-a ieșit cîștig bun. Acuma și-au pus în gînd să-i predea și mai frumoși. Și cum de la o vreme s-au deprins să muncească după cum scrie la carte, au trecut pe la bibliotecă să vadă dacă au mai apărut cumva cărți noi, privind creșterea vitelor.

— Vezi, tovarășă, i-a zis atunci Andrei Țăranu bibliotecarei, după ce s-a uitat prin rafturile bibliotecii, noi am citit mai toate broșurile ce le ai cu creșterea vitelor. Și, nu zic ba, ne-au fost de mare folos. Tovarășul Pimen, doctorul veterinar, ne-a spus să mai citim una. Unde e țidula aceea, Ioane? se întoarse el către tovarășul lui.

Ion Micu despături biletul:

— „Anatomia și fiziologia animalelor domestice" citi el. Zice doctorul că e grea cartea, dar ne-a făgăduit să ne dea deslușiri. O aveți în bibliotecă, tovarășă Aurelia?

Nu se afla în bibliotecă o asemenea carte, dar bibliotecara făgădui să le-o procure de la Sibiu.

Numai 3 zile trecuseră de atunci și iată că i-a și anunțat să vina s-o ia. Strașnică bibliotecară, își mai zise o dată Andrei Țăranu.

★

Ionescu Aurelia îndrăgește munca de bibliotecară și o face cu mult suflet și spirit de inițiativă. In bibliotecă, în sala de lectură și în camera cu colecțiile ziarelor și revistelor, domnește o ordine desăvîrșită. Vitrinele cu cărți, fotomontajele și lozincile care vorbesc toate despre importanța diferitelor cărți, te îndeamnă sa citești. Camerele sînt bine luminate și încălzite. Mulți țărani muncitori s-au deprins ca îndată ce-și termină trebile zilei, să se îndrepte spre bibliotecă. Aci își aleg o carte și se opresc în sala de lectură unde e liniște și pot citi în voie

Dimineața, cînd cei mari ies la lucru, vad de muncă, biblioteca e ocupată cu cititorii ei mici. Mulți pionieri și școlari își fac aici și lecțiile. Unii, după ce isprăvesc, vin la tovarășa Aurelia să-i arate caietele. Și numai după ce lecțiile au fost făcute bine, primesc cărți de povești. Cititorii bibliotecii sînt fruntași pe școală la învățătură.

★

Biblioteca sătească din Tălmaciu, raionul Sibiu, s-a deschis în iunie 1953. Tot atunci și-a început munca și bibliotecara Aurelia Ionescu. Biblioteca cuprindea atunci doar cîteva sute de cărți și avea numai cîțiva cititori. Tovarășii de la partid i-au spus că în ce privește cărțile, să nu ducă grijă, va primi mereu mai multe, ea să se ocupe în primul rînd de creșterea numărului de cititori. Aceasta era principala ei sarcină, să-i facă pe oameni să citească și sa iubească cartea. Trebuia să organizeze un colectiv care s-o ajute în muncă, să înceapă să cunoască oamenii și preocupările lor.

După ce a așezat cărțile după clasificarea zecimală și a lipit prin toată comuna afișe, în care anunța ca s-a deschis biblioteca, Aurelia Ionescu a așteptat cu emoție să vină cititorii.

In prima zi însă, nu a venit nimeni. A doua zi a venit unul singur, Simonis Ion, iar în a treia zi din nou nimeni.

In ziua următoare, cînd oamenii s-au adunat sub umbrar să ia o îmbucătură, Aurelia era printre ei. După ce a mai spus o vorbă, a mai făcut o glumă, oamenii s-au așezat roată în jurul ei și bibliotecara a început să le citească din amintirile lui Creangă.

Tare mult i-a plăcut lui Tițirică Ion:

— Lasă-mi mie cartea asta, tovarășă, că mîine, cînd vom prînzi, citesc eu oamenilor.

— Ți-o las, numai să te trec aici, zise bibliotecara care scoase din serviētă o fișă și trecu numele noului cititor.

In altă zi, oamenii se pomeniră cu ea la moară. Și cum stăteau adunați și așteptau să le vină rîndul, ascultară și două schițe de Caragiale.

Pe mulți țărani muncitori i-a vizitat Aurelia Ionescu acasă. Așa a fost la Cojocaru Paraschiva, la Armbruschter Cristina, la Andrei Țăranu și încă la mulți alții.

A organizat în comună 10 cercuri de citit, iar responsabilii cercurilor au format colectivul bibliotecii. Cînd numărul cititorilor a crescut, la bibliotecă au început să se organizeze recenzii și consfătuiri pe marginea celor mai citite cărți. S-au organizat astfel discuții și recenzii din „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „Pămînt desțelenit" de M. Solohov, „Pîine albă" de D. Mircea, „Desfășurarea" de M. Preda, „Mama" de Gorki.

Pentru ca la discuții să poată participa un număr cît mai mare de țărani muncitori, subiectele cărților recenzate se transmit prin stația de radioamplificare.

Vorbind despre viața și munca eroilor din cărți, oamenii aduc vorba și despre viața și munca lor. Aci au legat ei vorbe și despre colectiva. Mult s-au sfătuit oamenii. I-au ascultat pe comuniști și au înființat gospodăria colectiva „Drumul lui Stalin". Broșurile și cărțile citite la bibliotecă sînt de mare folos. Colectiviștii au aplicat în munca lor metode agrotehnice înaintate și cînd au cules primul rod al muncii lor unite, s-au văzut cît de cîștigați sînt față de ceilalți țărani muncitori.

Colectivul bibliotecii a organizat atunci o expoziție agrotehnică comparativa. Au fost expuse cărțile agrotehnice pe diferite ramuri și produsele obținute de colectiviști în urma aplicării învățămintelor trase din ele. Lîngă produsele colectiviștilor au fost expuse produse ale țăranilor muncitori care au lucrat pămîntul după metodele vechi. Această expoziție i-a făcut pe mulți țărani muncitori să înțeleagă cît de important este să învețe a-și lucra pămîntul într-un chip nou, științific. Anul acesta, pe lîngă cursul trienal care funcționează în gospodăria colectivă, s-a înființat și la căminul cultural din comună un cerc agrozootehnic la care participă numeroși țărani muncitori.

Biblioteca din Tălmaciu are astăzi peste 3.400 de cărți și broșuri. In anul 1954, frecvența cititorilor la bibliotecă a atins numărul de 7.700. Tot în cursul acestui an s-au organizat peste 60 de lecturi în colectiv și numeroase consfătuiri cu cititorii.

Biblioteca sătească din comuna Tălmaciu a devenit necesară și dragă țăranilor muncitori.

C. FRIMU

RECENZIE

„Munca de partid pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective"

(Editura de stat pentru literatură politică)

Potrivit sarcinilor puse de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 și de prevederile Directivelor Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, eforturile clasei muncitoare și ale țărănimii muncitoare sînt îndreptate spre realizarea unui puternic avînt al producției agricole. Rezolvarea definitivă a acestei probleme este însă strîns legată de transformarea socialistă a satului, de întărirea statului nostru democrat-popular.

In lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, organelor și organizațiilor de partid, cît și organelor de stat le revine o sarcină de o însemnătate deosebită pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente.

Membrii gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bod, raionul Stalin, și cei ai gospodăriei colective „Ogorul Roșu" din comuna Laslea, raionul Sighișoara, îndrumați de organizațiile de partid respective, au muncit cu însuflețire pentru sporirea producției agricole, vegetale și animale și au reușit să obțină o serie de rezultate frumoase pe linia întăririi economico-organizatorică a gospodăriilor lor. Aceste gospodării agricole colective, înființate printre primele în țara noastră, au devenit cu adevărat centre de atracție ale țăranilor muncitori, ceea ce se oglindește atît în faptul că aproape toți țăranii cu gospodării mici și mijlocii din comunele arătate au intrat în cele două gospodării colective, cît și în faptul că aproape în toate satele din jur au luat ființă gospodării agricole colective.

In broșura „Munca de partid pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective" semnată de Ion-Matifăleanu și Gh. Ciorogaru, secretarii organizațiilor de partid din cele două gospodării colective, ne sînt înfățișate unele aspecte ale activității organizațiilor de bază și felul cum au înțeles ele să-și desfășoare munca politică în vederea consolidării economice și organizatorice a celor două gospodării colective.

Infățișind diferite aspecte ale muncii politice care a contribuit în foarte mare măsură la înflorirea gospodăriilor agricole colective, broșura lămurește o serie de probleme, cum ar fi, de pildă, relațiile între organizația de partid și consiliul de conducere al gospodăriei colective. Există încă gospodării colective în țara noastră în care una din lipsurile principale ale muncii politice o constituie tocmai substituirea organizației de partid consiliului de conducere. In broșură este oglindită problema relațiilor principale ce există între conducerea politică și cea administrativă a gospodăriei colective, se arată cum trebuie să-și exercite dreptul de control organizația de partid și ce forme are la îndemînă pentru aceasta. De asemenea, sînt arătate cum trebuie folosite o serie de mijloace și forme ale agitației politice de masă și ale muncii educativ-culturale: învățămîntul politic, munca de agitație de la om la om, gazeta de perete, convorbiri la colțul roșu, agitația vizuală etc.

Broșura se ocupă și de alte probleme asupra cărora organizațiile de partid și-au îndreptat atenția în munca lor pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Astfel, prezintă o serie de aspecte din lupta colectiviștilor pentru respectarea statutului gospodăriei colective; se arată ce însemnătate are respectarea democrației interne. O atenție deosebită se acordă bunei organizări a muncii în gospodăria colectivă și rolului brigăzii permanente în procesul producției.

Broșura mai înfățișează felul cum au fost folosite o seamă de metode înaintate agrozootehnice, care au adus sporuri însemnate în producția vegetală și animală a gospodăriilor colective și grija ce se acorda creării și dezvoltării diferitelor ramuri de producție: zootehnică, grădinărit, apicultura, culturi tehnice etc. Mărirea fondului de bază, ridicarea nivelului de trai material și cultural al colectiviștilor, sporirea cantității de produse-marfă pentru a contribui la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare constituie de asemenea probleme de care s-au ocupat organizațiile de partid respective și a căror rezolvare sînt redate în broșură destul de instructiv de către autori.

Broșura conține și o serie de fotografii și grafice sugestive care înfățișează prin imagini și cifre cum s-au dezvoltat an de an gospodăriile colective din Bod și Laslea.

Broșura „Munca de partid pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective" constituie un sprijin pentru munca desfășurată de organizațiile de partid din gospodăriile agricole colective din țara noastră. Studierea acestei broșuri și însușirea experienței popularizate de ea vor ajuta organizațiile de partid din gospodăriile agricole colective să-și îmbunătățească munca politică pe care o duc pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor lor

Scrisori către redacție

★ ★

In așteptarea lemnelor de foc

Tovarășii din conducerea gospodăriei agricole de stat Sălard, regiunea Oradea, s-au îngrijit din timp de aprovizionarea cu lemne a unității. Totuși, deși ne aflăm în plină iarnă, gospodăria stă și azi fără lemne. Ce credeți că s-a întîmplat? In loc să-i repartizeze lemne de foc dintr-o pădure apropiata, tovarășii de la Ocolul silvic au „aprobat" gospodăriei de stat Sălard lemne tocmai din raionul Beiuș.

E lesne de înțeles că transportul lemnelor pînă la gospodăria de stat pe o distanță atît de mare le-ar dubla aproape prețul.

In fața acestei situații, conducerea gospodăriei de stat Sălard a atras atenția tovarășilor de la Ocolul silvic că există destule păduri mari, chiar foarte aproape de unitatea lor. Cei din conducerea Ocolului silvic au răspuns cu seninătate:

— Aveți dreptate. Am scăpat din vedere acest lucru. Acum însă programările sînt făcute, așa că trebuie să mai așteptați.

De atunci, adică de vreo două luni, muncitorii de la gospodăria de stat Sălard așteaptă. Dar așteaptă în frig. Și nu-i plăcut lucru să lucrezi la reparații, să condiționezi semințe, să întocmești planuri pentru viitoarea campanie agricolă în frig.

Cînd au de gînd tovarășii de la Ocolul silvic să repartizeze gospodăriei de stat Sălard lemne pentru foc? La vară?

F. Nedelcu
corespondent

Așa nu se mai poate

La centrul de închiriat mașini și unelte al cooperativei din comuna Spinuș, raionul Marghita, zac părăsite prin curte și magazii, plîngînd cu lacrimi grele de rugină, semănători și porzolatoare, vînturători, trioare, pluguri și grape. Responsabilul centrului și-o fi făcut pe semne socoteala că nu-i nevoie să se curețe, să se repare și să se adăpostească cum trebuie uneltele și mașinile centrului, că tot nu vine nimeni să le închirieze. Că nu vine nimeni după mașini e adevărat. Dar nu vin oamenii pentru că toți le știu defecte, în paragină și nu pentru că nu ar avea nevoie de ele.

Așa că o fi ea bună socoteala responsabilului, dar numai pentru el, nu și pentru țăranii muncitori din Spinuș. Ei vor ca, în curînd, cînd va începe campania însămînțărilor de primăvară, să găsească la centrul de închiriat unelte și mașini bune de lucru.

Balog Iosif
corespondent

—•—

Primul agregat electric de tăiat copaci

Un colectiv de muncitori și tehnicieni de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală, condus de inginerul Victor Bunea, a proiectat și executat după modele și documentația sovietică, primul agregat electric romînesc de tăiat copaci.

Experimentarea agregatului de tăiat copaci a dat rezultate bune. Utilizat la tăiatul fagului el a dat o producție zilnică de 90 m.c. de lemn, doborît și secționat, din care 45 la sută lemn de lucru, iar restul lemn de foc.

In ajutorul mecanizatorilor

Să recondiționăm cît mai multe din piesele uzate

In atelierele mecanice ale stațiunilor de mașini și tractoare și ale gospodăriilor agricole de stat, în centrele mecanice și în unele unități industriale din afara Ministerului Agriculturii și Silviculturii munca de reparații a întregului utilaj necesar campaniilor agricole viitoare se desfășoară cu intensitate.

De mare importanță, atît pentru terminarea la timp a reparațiilor, cît și pentru reducerea prețului de cost al lucrărilor, este recondiționarea pieselor ce mai pot fi folosite.

O mare parte din piese se pot recondiționa în atelierele proprii ale stațiunilor de mașini și tractoare și gospodăriilor agricole de stat. Așa sînt axele care se pot recondiționa prin încărcări cu sudură și strungire, ca și alte piese care nu necesita decît intervenții simple la forjă, mașini de găurit sau chiar ajustări cu scule manuale.

Arborii motor, cămășile de cilindri, chiulasele, pompele de injecție, injectoarele I.A.R. și K.D., ventilele, radiatoarele, axele de batoză și axele de pluguri, care nu pot fi recondiționate în atelierele proprii, trebuie trimise centrului mecanic sau atelierului G.A.S. care deservește unitatea respectivă.

Aceste piese și organe se vor tria cît se poate de repede, iar recondiționarea lor va trebui făcută în mod planificat — după un calendar de termene — astfel ca să se asigure continuitatea lucrului la reparații atît în atelierele de montaj ale stațiunilor de mașini și tractoare și gospodăriilor de stat, cît și în atelierele centrului mecanic.

Este de datoria centrelor mecanice și atelierelor regionale ca îndată ce constată că unele piese sau organe pe care le-au primit nu mai pot fi recondiționate, să întocmească documentația tehnică necesară reformării lor și să anunțe S.M.T.-ul sau gospodăria de stat respectivă.

Dăm mai jos cîteva indicații de care trebuie să țină seama cei care lucrează la recondiționări.

Alezarea cămășilor de cilindri și rectificarea arborilor motori de tractor I.A.R. și K.D. să se facă numai la cote standardizate sau normalizate. Aceste cote trebuie riguros respectate, pentru ca la ansamblare să se poată folosi pistoane, segmenți și lagăre standardizate sau normalizate.

Pentru recuperarea bolțurilor de piston uzate și mai ales a celor K.D., este bine ca aceste piese să se recondiționeze prin rectificare, urmînd a se folosi și pistoane cu gaura de bolț subdimensionată. Pentru aceasta, trebuie să se țină seama de stratul de cimentație de la suprafața bolțului.

Pe teren se simte lipsă de chiulase (capete de motor) I.A.R. De aceea, chiulasele trebuie recondiționate cu foarte mare grijă. Capul de motor (chiulasa) poate avea defectul unei adîncirí accentuate a scaunelor de supapă, din cauza prea multor rectificări sau a unor rectificări defectuoase a scaunelor de supapă. Cea mai bună recondiționare se realizează, în general, prin bucșarea scaunelor de supapă cu inele de fontă de aceeași calitate ca și a chiulasei. Dacă chiulasa are crăpături, se va suda autogen la cald (într-un cuptor). Răcirea chiulasei sudate va trebui să se execute cu foarte mare atenție (sub cărbuni) pentru a nu se provoca alte fisuri.

Rectificarea suprafeței chiulasei se face uneori la raboteză. Este bine să se evite acest procedeu, pentru că prin rectificarea la raboteză se ia prea mult din peretele chiulasei. Rectificarea suprafeței trebuie să se facă numai la mașinile sovietice de rectificat, care se găsesc în centrele mecanice. In ce privește rectificarea supapelor, operația se va executa numai la mașinile de rectificat supape, avîndu-se în vedere ca piatra să fie rectificată cu diamantul înainte de începerea lucrului și ori de cîte ori suprafața pietrei o va necesita.

Controlorii tehnici și maiștrii secțiilor de recondiționat trebuie să fie foarte atenți ca arborii motori rectificați să aibă duritatea prescrisă în instrucțiunile tehnice date sau de normele standardizate. Dacă prin uzură și rectificare stratul de călire superficială a fost îndepărtat, este absolut necesară o recălire a fusurilor arborilor motori. Este cu totul nerecomandată folosirea arborilor motori a căror duritate la fusuri este necorespunzătoare.

Recălirea arborilor motori se execută de centrul mecanic Codlea și la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. Centrele mecanice sau atelierele care trimit arbori pentru recălire, îi vor rectifica, lăsînd un strat de cca 10—15 sutimi de milimetru, pentru ca după recălire să rămînă stratul necesar operației de rectificare finală.

In centrele mecanice se recondiționează o bună parte din organele instalațiilor de alimentare ale motoarelor. Este vorba, în primul rînd, de schimbarea elementelor de injecție, de șlefuirea scaunelor și ventilelor de la pompa de injecție, schimbarea și șlefuirea injectoarelor. Schimbarea altor piese uzate din pompa de injecție, precum și reglarea pompei de injecție și a injectoarelor se fac în mod curent în centrele mecanice.

Ventilele se pot rectifica la mașini de rectificat supape, după care se vor șlefui pe scaun cu pastă de șlefuit. Scaunul ventilelor se rectifică cu freze speciale și apoi se șlefuiește cu pastă.

Pentru a se reîntrebuința corpurile de pompă de injecție I.A.R. cînd scaunele s-au uzat prea mult, se poate bucșa locașul scaunului de ventil.

In toate centrele mecanice și atelierele S.M.T. și G.A.S., se mai pot recondiționa pompele de apă, pompele de ulei, filtrele, radiatoarele, diferitele axe de mașini agricole etc. piese care, dacă au fost bine recondiționate, înlocuiesc cu mult succes piese și organe noi.

In afară de recondiționările obișnuite indicate mai sus, unele centre mecanice și ateliere regionale G.A.S. au creat linii de recondiționări speciale. Astfel, la centrul mecanic Otopeni și atelierul regional G.A.S. din Orașul Stalin se recondiționează pulverizatoare K.D. prin reîmperecherea corpurilor cu acele injector, după care se folosesc ace supracotate. Prin aceeași metodă, unitățile de mai sus, precum și centrul mecanic Galați și atelierul regional G.A.S.-Dudești, recondiționează elementi de pompă de injecție I.A.R. Centrul mecanic Timișoara și-a creat o linie de recondiționat ambielajele motoraș pornire P.D. 10 și o linie de recondiționat pompe de alimentare.

Tamburii cu came I.A.R., magnetourile monofișe și dinamurile de tractor sînt recondiționate de către unitățile industriale. Stațiunile de mașini și tractoare, gospodăriile de stat și toate celelalte unități care au de recondiționat astfel de organe și piese, trebuie să le depună la bazele de aprovizionare, cărora le revine sarcina de a asigura recondiționarea lor prin unitățile industriale. Bazele de aprovizionare nu trebuie să elibereze astfel de piese noi, decît în schimbul celor vechi, evitîndu-se în felul acesta risipa.

Folosirea din plin a pieselor recondiționate la repararea tractoarelor și mașinilor agricole, cu respectarea normelor tehnice a reparațiilor și recondiționărilor, contribuie, așa cum s-a arătat mai sus, la terminarea la timp a reparațiilor și scade consumul de piese noi.

Cu toate că acest lucru este îndeobște cunoscut, recondiționările nu sînt sistematic urmărite de toate unitățile S.M.T. și G.A.S. Multe unități nu au adunat și nu au trimis piesele recondiționabile la centrele mecanice, atelierele regionale G.A.S. sau bazele D.G.A.D. La rîndul lor, nici bazele de aprovizionare și desfacere nu au pus accentul cuvenit pe colectarea pieselor uzate în schimbul pieselor noi livrate. Astfel, pînă la începutul lunii ianuarie, stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Constanța trimiseseră pentru recondiționare numai 15—20 la sută din cămășile de cilindri recuperabile, 14—18 la sută din arborii motori, 5 la sută din pompele de alimentare etc, iar cele din regiunea Craiova nici atît.

Este o sarcină de frunte a fiecărui muncitor și tehnician din atelierele și centrele mecanice să folosească în mod chibzuit piesele de schimb și să se ocupe în mod direct și operativ de recondiționarea tuturor pieselor și organelor ce pot fi recuperate. Prin aceasta, ei vor da un sprijin puternic la grăbirea lucrărilor de reparații, astfel ca întregul utilaj agricol să poată intra în brazdă și lucra din plin din primele zile ale primăverii.

Ing. VASILIU CHIRIAC
din Direcția generală a centrelor mecanice

MAXIM GORKI

„9 IANUARIE"

(fragment)

Se împlinesc 50 de ani de la izbucnirea primei revoluții burghezo-democratice din Rusia. Masele muncitoare care au alcătuit forța principală a revoluției, nemaiputînd îndura mizeria și exploatarea cruntă a claselor stăpînitoare, precum și ruina provocată de război, au pornit cu arma în mînă să lupte pentru pămînt, pace, libertăți și drepturi democratice. Revoluția rusă din 1905 a fost înfrîntă și revendicările ei au rămas nerezolvate. Ea a avut însă o însemnătate deosebit de mare. Prima revoluție burghezo-democrată din Rusia a zdruncinat puternic temeliile absolutismului țarist și ale orînduirii feudale. In același timp revoluția a contribuit enorm la călirea și maturizarea proletariatului rus, la cîștigarea unei experiențe de neprețuit; revoluția rusă din 1905 a însemnat de fapt repetiția generală a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. In acest timp, atît prin participarea directă la pregătirea revoluției cît și prin articolele și scrierile sale, V. I. Lenin a fost mereu în mijlocul maselor, le-a îndrumat neîncetat lupta. El a arătat că pentru ca revoluția să reușească, se cere neapărat să existe alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, în care proletariatul să aibă rolul conducător, iar în fruntea acestuia să fie un partid revoluționar, marxist.

In broșura din care reproducem acest fragment, Maxim Gorki redă unele aspecte de la manifestația pașnică a muncitorilor din ziua de 9 Ianuarie 1905 de la Petersburg, manifestație care a fost înăbușită în sînge din ordinul țarului.

...Mulțimea, asemenea valului întunecat al unui ocean abia stîrnit de cel dintîi freamăt al furtunii, se revărsa încet înainte. Chipurile cenușii aduceau cu creasta valului, învolburată și tulbure.

Ochii străluceau aprinși, dar oamenii se uitau unii la alții ca și cum nu le-ar fi venit să creadă că luaseră cu adevărat această hotărîre, uluiți parcă de ei înșiși. Răzlețe, cuvintele se roteau deasupra mulțimii, ca niște păsări mici, sure.

Nimeni nu vorbea tare, glasurile erau cumpănite, ca și cum fiecare ar fi vrut să se justifice față de celălalt.

— Ne-a ajuns cuțitul la os, de aceea am pornit...

— Nu se urnește poporul fără pricină...

— Oare „el" o să priceapă asta?

Mai ales despre „el" pomeneau cu toții, încredințîndu-se unii pe alții că e bun la suflet, milos, și că va înțelege totul... Dar vorbele care încercau să-i zugrăvească chipul erau lipsite de culoare. Se simțea că de multă vreme, poate chiar niciodată, nimeni nu se gîndise temeinic la „el", că lumea nu și-l închipuia ca pe o făptură vie, nu știa ce este „el" cu adevărat și nici nu prea se dumirea bine de ce e pe lume și ce poate face. Astăzi, însă, aveau neapărata nevoie de „el", de aceea, toți căutau în pripă să și-l lămurească și, neștiind cum arăta aevea, fiecare plămădea, fără să vrea, în închipuirea sa, o întruchipare uriașă. Nădejdile oamenilor erau nemăsurate și ele cereau ceva tot atît de nemăsurat pe care să se poată sprijini.

Un glas îndîrjit se ridica din cînd în cînd din mulțime:

— Tovarăși, să nu vă înșelați pe voi înșivă!

Inșelarea de sine era însă necesară și glasul omului era acoperit de izbucnirea unor strigăte în care se deslușea și spaimă și indignare.

— Vrem să procedăm pe față!

— Ia mai ține-ți gura frate!

— De altfel, părintele Gapon...

— Da, da! Părintele știe!

Mulțimea se talazuia nehotărîtă în albia străzii și se despletea în pîlcuri răzlețe; vuia, înfruntîndu-se cu aprindere, se lovea de pereții clădirilor și se revărsa din nou în mijlocul străzii, cu masa-i întunecată, încă neînchegată. Se simțea cum în adîncurile ei dospeau, tulburi, îndoielile: era limpede că aștepta încordată ceva care, dîndu-i credința în izbîndă, să-l lumineze calea, contopind într-un tot închegat și bine plămădit, ceea ce mai rămăsese răzleț. Oamenii încercau să-și ascundă lipsa unei astfel de credințe, dar nu izbuteau; plutea o neliniște nelămurită și fiecare părea neobișnuit de sensibil la orice zgomot. Inaintau cu grijă, își încordau auzul, priveau cercetător înainte, de parcă ar fi căutat ceva cu tot dinadinsul. Glasurile celor care credeau în propria lor forță, și nu în vreo forță din afară, trezeau în mulțime o spaimă și o ciudă exagerate pentru un om convins de dreptul său de a se măsura cu acea forță pe care voia s-o vadă.

Revărsîndu-se dintr-o stradă în alta masa de oameni creștea văzînd cu ochii, și acest lucru trezea treptat și sentimentul unei creșteri lăuntrice, trezea conștiința dreptului poporului înrobit de a cere stăpînirii să-și plece urechea la durerile lui.

— Oricum, sîntem și noi oameni...

— „El" o să ne înțeleagă. Vrem să-l rugăm...

— Trebuie să-nțeleagă! Doar nu ne-am răsculat...

— Chiar părintele Gapon...

— Tovarăși, libertatea nu se cerșește.

— Of, doamne!

— Stați nițel, fraților...

— Alungați-l pe împielițatul acela!

— Părintele Gapon știe el mai bine...

— Credința vine și singură cînd are omul nevoie de ea...

Un bărbat înalt, îmbrăcat într-un palton negru, cu un petec roșcat pe umăr, se urcă pe o piatră și, scoțîndu-și căciula de pe capu-i pleșuv, începu să vorbească cu glas puternic, solemn, cu ochii plini de văpaie, tulburat. Vorbea despre „el", despre țar.

Dar la început, în cuvintele lui și în chipul în care erau rostite se deslușea ceva nefiresc, forțat, nu se simțea în ele căldura aceea lăuntrică, molipsitoare, care comunicîndu-se de la unul la altul poate aproape să înfăptuiască minuni. S-ar fi zis că omul se străduia să trezească, să reînsuflețească în propriul său gînd o imagine de mult uitată, palidă, lipsită de viață. Imaginea aceasta fusese întotdeauna, ani și ani la rînd, departe de el; acum însă avea neapărat nevoie de ea: voia să-și pună în ea toate nădejdile.

Și iată că, treptat, ea a început să prindă viață. Mulțimea asculta cu luare aminte, fiindcă omul oglindea dorințele ei și ea simțea aceasta. Cu toate că descrierea aceea fantastică a puterii nu se potrivea vădit imaginei „lui", toți știau că o astfel de putere există, trebuie să existe. Vorbitorul o întruchipa într-o făptură cunoscută tuturor din pozele calendarelor, o lega de chipul pe care-l știau din basme iar în basme acest chip era omenos. Vorbele rostite deslușit, cu glas tare, zugrăveau, pe înțelesul tuturor o ființă atotputernică, blîndă, dreaptă, plină de părintească grijă pentru nevoile poporului.

Increderea venea, îi cuprindea pe oameni, înviorîndu-i și înăbușind în ei șoapta nelămurită a îndoielii lor... Legănați de acest imbold de mult așteptat, se îmbulzeau, începeau să grăbească pasul, se strîngeau umăr la umăr, piept lîngă piept, într-un ghem uriaș de trupuri, în care bătea o singură inimă ce se umplea treptat cu fiorul convingerii și al nădejdii în izbîndă.

— Nu ne trebuie steaguri roșii! — striga omul pleșuv. Fluturînd căciula, el pășea în frunte, și luciul mat al cheliei lui, urmărit de ochii tuturora, apărea și dispărea pe rînd.

— Mergem la părintele nostru...

— Nu o să lase „el" să fim nedreptățiți!

— Culoarea roșie este culoarea sîngelui nostru, tovarăși! — răsuna dîrz și stăruitor deasupra mulțimii un glas stingher dar pătrunzător.

— In afară de puterea poporului nu este altă putere care să-l poată elibera

— Făceți-l să tacă!

— Instigator! Diavol!

— Părintele Gapon e cu crucea și ăsta cu steagul lui...

— E tînăr și, poftim, vrea să comande...

Cei mai puțini convinși mergeau în mijlocul valului de oameni, strigînd supărați și neliniștiți:

— Alungați-l pe cel cu steagul!...

Mulțimea înainta acum repede, fără șovăire, și la fiecare pas oamenii se molipseau unul de la altul, cufundîndu-se din ce în ce mai mult în beția înșelării de sine și contopindu-se tot mai strîns în aceeași stare sufletească. „El", cel abia înfiripat, trezea stăruitor în minți umbrele legendare ale eroilor buni — îndepărtate ecouri ale basmelor ascultate în copilărie — și întruchipîndu-se din aprinsa dorință a oamenilor de a crede în el, creștea necontenit în închipuirea lor...

Cineva strigă:

— „El" ține la noi.

Și masa oamenilor credea, din toată inima, în această iubire a făpturii abia plăsmuită de închipuirea ei.

Cînd mulțimea se revărsă din stradă potopind malul fluviului și zărind drept în fața ei o linie lungă și șerpuitoare de soldați care-i tăia drumul spre pod, stavila aceasta subțire, cenușie, nu opri pe nimeni. Pe chipurile soldaților, care se desprindeau limpede pe fondul de un albastru deschis al fluviului, nu se afla nimic amenințător: ei tropăiau pe loc ca să-și desmorțească picioarele înghețate, se băteau peste brațe și se înghionteau unii pe alții. Drept în față, dincolo de fluviu, se vedea o clădire întunecată; acolo îi aștepta „el", țarul, stăpînul acelei clădiri. Măreț și puternic, bun și iubitor, el nu putuse, firește, ordona soldaților să să nu dea voie poporului, care-l iubea și dorea acum să-i vorbească despre nevoile sale, să ajungă pînă la dînsul.

Totuși, pe multe fețe se furișă o umbră de nedumerire și cei din primele rînduri își încetiniră puțin pasul. Unii priviră înapoi, alții se dădură în lături, și cu toții încercară să arate că se așteptau să găsească acolo soldați și că lucrul acesta nu era de mirare. Mai erau și unii care se uitau liniștiți la îngerul de aur ce strălucea înalt, în văzduh, deasupra posomorîtei fortărețe, în timp ce alții zîmbeau. Un glas rosti, plin de compătimire:

— Soldaților le e frig!...

— M...da!

— Și trebuie să stea locului...

— Soldații sînt pentru menținerea ordinei...

— Fiți cuminți, băieți, stați liniștiți...

— Uraa! Trăiască armata! — strigă cineva.

Un ofițer cu o glugă galbenă, spînzurată pe umeri, trase sabia din teacă și fulgerînd prin aer lama de oțel, ușor încovoiată, striga și el ceva către mulțime. Soldații se aliniară umăr la umăr și rămaseră nemișcați.

— Da' ce au de gînd? — întrebă o femeie voinică.

Nimeni nu-i răspunse și de o dată simțiră că înaintarea se făcea anevoioasă.

— Inapoi! — se auzi răcnetul ofițerului.

Cîțiva se uitară îndărăt — în spatele lor se afla o masă compactă de trupuri și din străzile lăturalnice se revărsa neîncetat un puhoi de oameni; sub apăsarea acestui val năvalnic, mulțimea se lățea, umplînd toată piața din fața podului. Cîțiva pășiră înainte și, fluturînd batiste albe, porniră spre ofițer. Mergeau și strigau:

— Ne ducem la împăratul nostru!...

— In deplină liniște...

Răspuns la întrebările cititorilor

In ultimul număr al ziarului nostru am răspuns la întrebările puse de unii țărani muncitori în legătură cu Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziție de animale, păsări și produse animale. In răspunsurile date ne-am referit la prevederile Hotărîrii privind contractările de vite mari. In numărul de față răspundem la întrebările puse de țăranii muncitori Catriș Pietranu din comuna Tomulești, regiunea București, Andrian Fabien din comuna Biharea, regiunea Oradea, și alții.

INTREBARE: Care sînt avantajele prevăzute de Hotărîrea guvernului și partidului ce se acordă producătorilor agricoli care încheie contracte pentru livrarea de porcine?

RASPUNS: Pentru îmbunătățirea neîntreruptă a aprovizionării populației muncitoare cu carne și grăsime, creșterea și îngrășarea porcilor are o mare importanță. Recenta Hotărîre acordă mari avantaje producătorilor agricoli deținători de porcine care încheie contracte de livrare cu unitățile statului.

In primul rînd, prețul ce se plătește producătorilor este în funcție de greutatea și calitatea animalului predat. Cu cît animalul va avea o greutate mai mare, o calitate mai bună, cu atît producătorul va primi un preț mai bun. Pentru porcii care sînt livrați în trimestrul al II-lea, prețurile se majorează cu un leu per kilogram, față de cei predați în celelalte 3 trimestre ale anului. Gospodăriile agricole colective care vor încheia contracte pentru creșterea și îngrășarea de porci vor primi prețul de contractare majorat cu 10 la sută. Intovărășirile de crescători de animale, întovărășirile agricole, asociațiile simple de producție, gospodăriile anexe și membrii gospodăriilor agricole colective vor primi prețul de contractare majorat cu 5 la sută.

Pe lîngă prețurile ce se acordă, producătorii se mai bucură și de alte avantaje. Astfel, în anul în care predau animalul li se reduc din cota obligatorie de cereale cîte 1.800 kg de porumb sau furaje concentrate (orz, ovăz) pentru fiecare kilogram de porc viu predat prin contract. Reducerea se acordă numai în cazul cînd porcul predat are cel puțin greutatea de 120 kg. Un alt avantaj de care se bucură producătorul la predarea animalului este cel privind reducerea din cota obligatorie de carne. Cu cît animalul predat are o greutate mai mare, cu atît reducerea din cota de carne crește. Pentru un porc care la predare cîntărește între 161—180 kg reducerea va fi de 32 kg de carne, iar pentru unul care depășește 200 kg se reduc din cotă 40 kg de carne. La calcularea prețurilor nu se mai ține seamă de greutatea pe care o avea animalul în momentul contractării. Acest criteriu de plată este avantajos pentru producătorii care la data încheierii contractului au porci de greutate mai mică. Aceștia la data predării vor primi prețul în funcție de greutatea pe care o are animalul la predare.

Pentru stimularea producătorilor, Hotărîrea prevede ca celor care vor preda porci de calitate grasă și în greutate de peste 250 kg să li se acorde premii în valoare de 250 lei în unelte agricole.

Hotărîrea prevede să se organizeze în fiecare raion depozite pentru desfacerea mărfurilor din comerțul de întîmpinare. Din aceste depozite, producătorii vor putea cumpăra, la predarea animalului contractat, mărfurile de care au nevoie și a căror valoare va fi egală cu un sfert din suma de bani pe care o primesc la data cînd predau animalul. De asemenea, în timpul de la semnarea contractelor și pînă la predarea animalelor, producătorii pot cumpăra anumite subproduse sau reziduri de la fabricile de zahăr, spirt, bere, amidon și produse lactate, pentru hrănirea animalelor.

Pentru a înțelege mai bine cît de mari sînt aceste avantaje, vom da următorul exemplu: un producător, care pe baza contractului predă la termenul prevăzut un porc în greutate de 170 kg și de calitate grasă, va primi 11 lei de fiecare kg sau în total 1870 lei. Dacă acest producător va preda animalul în trimestrul al II-lea, va primi prețul majorat cu 1 leu pentru fiecare kilogram, adică în total suma de 2.040 lei.

Pe lîngă suma de bani pe care o primește, producătorul mai are dreptul la o reducere din cota de cereale (porumb, orz, ovăz) de 306 kg și din cea de carne de 32 kg. Totodată, el va putea cumpăra din depozitele de desfacere ale oficiilor raionale de achiziții și contractări de animale (O.R.A.C.A.) la prețurile comerțului de întîmpinare mărfuri în valoare de 467,50 lei.

Hotărîrea mai prevede că, la semnarea contractului, producătorii au dreptul să primească drept avans suma de 300 lei.

Avantajele mari prevăzute de Hotărîrea guvernului și partidului răsplătesc din plin munca producătorilor care încheie contracte de livrare cu unitățile statului. Iată de ce este o datorie de cinste pentru țăranii muncitori de a încheia contracte pentru livrare de animale și de a-și respecta întru totul obligațiile ce și le asumă prin contracte. In felul acesta, ei își vor spori necontenit veniturile, contribuind totodată la aprovizionarea orașelor cu cantități tot mai însemnate de carne și grăsimi.

Creșterea animalelor — izvor nesecat de venituri

Eu am avut și anul trecut mari foloase de pe urma animalelor predate statului pe bază de contract. Astfel, anul trecut am încheiat contract cu statul, pentru îngrășarea a doi boi și doi porci.

Ingrijindu-i bine, la predare boii au avut o greutate de 1.780 kg și au fost clasați la categoria extragrași. Din cei doi porci contractați, unul trebuie să-l livrez în trimestrul al doilea, anul acesta. Cel pe care l-am predat a cîntărit 202 kg. Pentru aceste trei animale livrate statului, am primit 10.036 lei.

Cu o parte din acești bani mi-am cumpărat doi boi tineri, buni pentru muncă. De asemenea, prin comerțul de întîmpinare am putut cumpăra talpă, piele, bumbac fire, o pereche cizme de cauciuc, peste 1 m.c. de scîndură și alte lucruri de care aveam trebuință în gospodărie.

Pe lîngă acestea, mi s-au redus însemnate cantități de porumb și carne din cotele datorate statului. Prin noua Hotărîre a guvernului și partidului, crescătorilor de animale care încheie contracte cu statul li se acordă avantaje și mai mari. Eu unul voi încheia în curînd un nou contract pentru îngrășarea a doi boi și a unui porc. Dacă și anul acesta voi preda boii contractați în trimestrul II, la greutatea de 1780 kg și de calitate extragrasă, în loc de 9612 lei, cît am încasat anul trecut, voi primi, potrivit noii Hotărîri, 14.240 lei, deci cu 4.628 lei mai mult. De asemenea, voi primi o sumă mult mai mare decît anul trecut și pentru porcul pe care îl voi contracta anul acesta. Cît privește porcul contractat din anul trecut și pe care trebuie să-l predau conform contractului în trimestrul II al anului acesta, mă voi strădui să-l hrănesc și să-l îngrijesc în așa fel, încît la predare să cîntărească circa 250 kg. In felul acesta cîștigul meu va fi mai mare și totodată voi avea mulțumirea să știu că și eu contribui la o mai bună aprovizionare cu carne și grăsime a oamenilor muncii de la oraș.

BUTA IOSIF
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Buziaș, raionul Lugoj

— Inapoi! De nu, dau ordin să tragă!

Cînd glasul ofițerului ajunse pînă la mulțime, ea răspunse cu un ecou surd de uimire. Unii spuseseră mai dinainte că s-ar putea să nu fie lăsați să ajungă pînă la „el", dar gîndul că s-ar putea trage în poporul care se îndrepta spre „el", liniștit, încrezător în puterea și bunătatea „lui", tulbura dintr-odată limpezimea și știrbea trăsăturile imaginei abia plăsmuite. „El" era doar o putere deasupra oricărei alte puteri și nu avea de cine să se teamă; deci nu putea să respingă poporul său cu baionete și gloanțe...

Un om înalt, uscățiv, cu fața de înfometat și cu ochii negri, strigă de o dată:

— Să tragă? N-o să îndrăznească!...

Și, adresîndu-se mulțimii, urmă cu glas întretăiat:

— N-am spus eu că n-au să ne lase?
— Cine? Soldații?
— Nu soldații, cei de colo...

Și arătă cu mîna în depărtare...

— Cei de sus! Ehe, v-am spus eu!
— Nu se știe încă...
— Dacă o să afle pentru ce venim, sigur c-or să ne lase...

Tumultul creștea. Se auzeau strigăte mînioase, exclamații ironice. Izbindu-se de nerozia oprelîștei, bunul simț amuțise. Mișcările oamenilor se făcură mai repezite, mai zmucite; dinspre fluviu batea un vînt pătrunzător. Vîrfurile baionetelor scînteiau nemișcate.

Schimbînd între ei cuvinte grăbite și purtați de valul care-i împingea din spate, oamenii continuau să se reverse înainte. Cei care pășiseră în frunte, fluturînd batiste, se trăseseră spre margini și se pierduseră în mulțime. Dar, acum, toți cei din primele rînduri, bărbați, femei, copilandri, fluturau batiste albe.

— Cum să tragă? Pentru ce? — spunea apăsat un om în vîrstă, cu fire cărunte în barbă. — Nu vor să ne lase să trecem peste pod și atîta tot. Cică să trecem pe gheață.

Deodată auzul prinse din aer un zgomot sec și colțuros, care izbucni apoi, izbind ca un potop de bice nevăzute. In cea dintîi clipă toate glasurile amuțiră. Masa continua însă să înainteze încet.

— Trag cu cartușe oarbe!... — rosti un glas atît de stins, încît nu se putea deslușí dacă afirmă sau întreabă.

Ici și colo începură să se audă vaiete și cîteva trupuri se prăvăliră la picioarele mulțimii. O femeie, gemînd tare, se apucă cu mîna de piept și se repezi spre baionetele întinse în întîmpinarea ei. Alți și alți oameni se năpustiră în urma ei ocolind-o și întrecînd-o.

Și din nou răpăiala unei salve mai puternice, dar mai inegale. Cei care se aflau lîngă gard auziră svîcnind ulucile ca și cum dinți nevăzuți ar fi mușcat din ele cu mînie. Un glonte izbi în lat un stîlp al gardului și, rupînd din el o ploaie de așchii, împroșcă cu ele pe cei dimprejur. Oamenii cădeau cîte doi, cîte trei; se lăsau pe vine, ținîndu-se de pîntece, alergau șchiopătînd, se tîrau pe jos și pretutindeni pe zăpadă, înfloreau pete de un roșu aprins. Ele se lățeau, fumegau, atrăgînd privirile. Mulțimea se trase înapoi, se opri, o clipă, împietri, și o dată izbucni urletul sălbatec, cutremurător, a sute de glasuri. Se ridică și se revărsă în văzduh ca un nor neîntrerupt, fremătînd de încordare, împletit din strigăte de durere sfredelitoare, de groază, de revoltă, de dureroasă nedumerire și de chemări în ajutor.

. . . .

Strada se golea. Tineretul se îndepărta din ce în ce mai repede. Cei mai în vîrstă mergeau fără grabă, cîte doi, cîte trei, posomoriți, privind pe sub sprîncene în urma celor tineri. Vorbeau puțin. Doar din cînd în cînd cîte unul, nemaiputînd să-și stăpînească amarul, izbucnea cu jumătate de glas:

— Își bat joc de popor!
— Ucigași blestemați!

Cu toții căinau pe cei uciși, și în același timp își dădeau seama, în chip încă nelămurit, că fusese totodată ucisă o prejudecată apăsătoare, de robi; nimeni nu vorbea de „el". nimeni nu rostea numele care ar fi scrijelit auzul, pentru a nu trezi în inimi și mai multă jale și mînie...

Să reparăm la timp și în mod exemplar tractoarele, mașinile și uneltele agricole

In anul acesta, S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat au sarcina, ca prin extinderea mecanizării muncilor agricole și prin aplicarea rațională a metodelor agrotehnice, să obțină, de pe terenurile lucrate cu mijloace mecanizate, recolte mult sporite de cereale, plante furajere, legume etc. In vederea cîștigării bătăliei pentru recolte bogate în anul 1955, aceste unități trebuie să-și asigure — prin reparații de bună calitate și prin aplicarea normelor tehnice de întreținere — funcționarea perfectă a întregului parc de mașini și tractoare pe toată durata muncilor agricole.

Pentru a scoate la iveală atît experiența pozitivă, cît și lipsurile și deficiențele care frînează, în unele S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, desfășurarea în mod normal a reparațiilor la tractoare și mașini agricole, ziarul nostru — cu sprijinul organelor agricole locale — a întreprins zilele acestea un raid anchetă.

Publicăm mai jos cîteva aspecte ale raidului anchetă întreprins.

Roadele bunei organizări a muncii

Spre a asigura desfășurarea reparațiilor într-un ritm mai intens și la un nivel tehnic corespunzător, conducerea stațiunii de mașini și tractoare Făurei (director Luca Ștefan) a creat condițiile tehnico-organizatorice pentru ca lucrările de reparații la tractoare, semănători, pluguri etc. să se poată executa în bune condiții, după metoda sovietică pe ansamble. In acest scop, în toate încăperile atelierului cel nou a fost instalată o rețea de calorifer construită cu resurse locale, asigurîndu-se astfel căldura necesară.

Cît privește mașinile agricole, ele au fost repartizate pentru a fi reparate în atelierul cel vechi. Și aici s-au asigurat condiții bune de lucru. Astfel, pe jos s-a turnat un planșeu de beton, bancurile de lucru au fost reutilate, în fiecare încăpere au fost instalate sobe.

La lucrările de reparații, care sînt organizate după metoda pe ansamble, iau parte cele mai calificate cadre din rîndul mecanizatorilor. Oamenii repartizați la cele 14 posturi de lucru au la îndemînă sculele și piesele de schimb necesare. Fiecare muncitor știe bine ce are de făcut. Desfășurarea în mod ritmic a procesului de reparații și calitatea lucrărilor executate la fiecare post sînt asigurate prin controlul permanent exercitat de către mecanicul șef și șeful de atelier. Datorită condițiilor bune de lucru și organizării muncii după metode înaintate, mecanizatorii au posibilitatea să facă lucru de bună calitate și să grăbească ritmul reparațiilor.

Un mare sprijin primește S.M.T.-Făurei din partea inginerilor și muncitorilor veniți din industrie. Aceștia au adus o mare contribuție la organizarea lucrărilor de reparații, iar acum sînt în primele rînduri ale bătăliei pentru efectuarea unor reparații de cea mai bună calitate și la vreme. Astfel, tov. inginer Nistor Andrei, care urmărește mersul lucrărilor de reparații la S.M.T.-Rușețu și gospodăria de stat „Filimon Sîrbu", controlează la fiece două zile muncile executate. Maistrul mecanic Mihalache Mihalache, care participă efectiv la lucrările de montaj, împărtășește șefilor de brigadă și tractoriștilor o serie de cunoștințe de specialitate, ajutîndu-i să ridice calificarea profesională. Tov. Șerban Marin, mecanic lăcătuș, lucrează cu mult randament la repararea radiatoarelor și capotajelor în cadrul postului pe ansamble nr. 9.

— Cînd au venit în stațiune tovarășii din industrie, ne spune directorul S.M.T. Făurei, tov. Luca Ștefan, nu stam prea bine cu reparațiile. Atunci abia intraseră în lucru 6 tractoare KD-35. Datorită faptului că ei ne-au procurat din întreprinderile lor o serie de materiale și scule ce ne lipseau și au trecut la recondiționarea unor piese în atelierul propriu, în prezent avem bine reparate și rodate 12 tractoare, gata de a intra în brazdă. Totodată au fost reparate 10 semănătoare, 18 pluguri și alt utilaj.

Cu sprijinul puternic și calificat al tehnicienilor și muncitorilor veniți din industrie și prin muncă organizată, disciplinată și conștiincioasă, mecanizatorii de la S.M.T.-Făurei sînt hotărîți să-și îndeplinească angajamentul luat și anume, să termine complet lucrările de reparații la toate tractoarele, mașinile și uneltele ce vor fi folosite la lucrările de primăvară, cu 5 zile înainte de data stabilită.

ION DRINCU

Cauze multe, același rezultat

Mult s-a vorbit la centrul mecanic Iași despre organizarea reparațiilor după metoda pe ansamble. Conducerea acestei unități și-a luat și angajament în această privință. Ba a făcut chiar și un plan. Totuși, din pricina unor cauze „obiective" după cum spun tovarășii din colectivul de conducere, metoda de reparații pe ansamble n-a putut fi aplicată. Această lipsă nu explică însă de ce la centrul mecanic Iași lucrările de reparații sînt atît de mult întîrziate. Aici, de pildă, din cele 93 de motoare aduse spre a fi reparate de la S.M.T.-urile Gura Idrici, Holboca, Podu Iloaie și altele, pînă săptămîna trecută abia fuseseră recepționate și înapoiate 10 motoare.

Ritmul încet, ca și proasta calitate a reparațiilor se datoresc în cea mai mare parte faptului că conducerea administrativă și tehnică a centrului mecanic Iași n-a asigurat din vreme condițiile tehnico-organizatorice necesare bunei desfășurări a procesului de reparații. Neamenajarea la timp a băii de degresare a pieselor a celor două săli pentru reparatul motoarelor, ca și instalarea cu întîrziere a unor mașini-unelte, au avut, după cum era și firesc, repercusiuni serioase asupra îndeplinirii planului și a calității. Din cauza lipsei de îndrumare și control din partea conducerii întreprinderii, serviciul de aprovizionare, al cărui responsabil este tov. C. Mihalcea, nu s-a interesat în suficientă măsură de procurarea pieselor de schimb.

Nefiind îndrumați și mai ales controlați în muncă de către conducere și organele tehnice, unii muncitori cum sînt Chivu Gheorghe, C. Săcăleanu, șefii de echipă M. Pletea și M. Lucaci și alții din secția de motoare, au făcut lucrări de proastă calitate, fapt ce a determinat refacerea lor și deci încărcarea prețului de cost al producției.

Defectuos și lipsit de răspundere lucrează și serviciul tehnic, condus de tov. Andrei Weiss. Acesta nu ține la zi evidența lucrărilor executate, fapt ce duce, în unele cazuri, la întocmirea unui pontaj inexact. Din această cauză, nu se poate aplica plata muncii în acord, muncitorii nefiind astfel stimulați pentru a grăbi lucrările și a face reparații de bună calitate. Nu o dată pontatoarea Alexandrina Negruș, care obișnuiește să înregistreze lucrările din birou și cu mare întîrziere, a săvîrșit serioase greșeli în calcularea salariului muncitorilor.

Toate aceste lipsuri și deficiențe grave în organizarea și desfășurarea muncii au ca rezultat neîndeplinirea ritmică și calitativă a planului de reparație a motoarelor. Deși bine cunoscute de către conducerea administrativă și tehnică și de către comitetul de întreprindere, aceste lipsuri n-au fost înlăturate pînă acum.

O asemenea stare de lucruri nu mai poate fi îngăduită. Centrul mecanic Iași poate și trebuie să-și achite obligațiile față de S.M.T.-uri, reparînd la vreme și în bune condiții tehnice motoarele trimise. Serviciul regional S.M.T. Iași are datoria să-l sprijine într-o mai mare măsură, preocupîndu-se ca aprovizionarea cu piese de schimb să se facă fără nici o întîrziere, să fie aplicată cu bune rezultate metoda de reparații pe ansamble, într-un cuvînt să ia toate măsurile ce se cer pentru ca centrul mecanic Iași să termine la timp și în bune condiții tehnice repararea tuturor motoarelor trimise de S.M.T.-uri.

AL. ION

Un S. M. T. în care domnește dezorganizarea și indisciplina

Ne aflăm în ultima decadă a lunii ianuarie. In unele S.M.T.-uri, lucrările de reparații sînt într-un stadiu avansat, iar în altele se apropie de sfîrșit. La S.M.T. Valu lui Traian, regiunea Constanța, lucrurile se prezintă astfel: Pînă mai acum cîteva zile, la această stațiune, se repararaseră doar 4 tractoare KD-35, din 18 planificate, 29 de pluguri din cele 75 planificate și 20 de semănători din 37.

Una din cauzele principale pentru care această unitate se numără printre stațiunile codașe pe regiune la reparații este slaba organizare a muncii. Conducerea administrativă și tehnică n-a luat toate măsurile pentru a crea muncitorilor cît mai bune condiții de lucru. Astfel, atelierul mecanic al stațiunii nu este amenajat și înzestrat cu dispozitivele și uneltele necesare ca bancuri de lucru, banc de centrizubat pompe de injecție, aparate de măsurat etc. In hala de montaj, care nu e pardosită, stau îngropate în noroi piesele și organele a 6 tractoare KD și 3 I.A.R.-uri.

Este de la sine înțeles că în asemenea condiții reparațiile nu se pot efectua după metoda pe ansamble și subansamble de piese, iar cît despre lucrări de bună calitate, nici vorbă nu poate fi. Pînă în prezent nu s-a recepționat nimic din utilajul reparat. Cum să se poată controla calitatea lucrărilor efectuate, cînd nici pînă acum conducerea nu s-a îngrijit să monteze bancul de rodaj? Din această cauză, rodajul — operație prin care se verifică starea de funcționare a motorului reparat — urmează a se face la „saibă". Acest sistem rudimentar și neindicat de rodare a tractoarelor nu dă posibilitatea să se stabilească precis puterea motorului, forța lui de tracțiune, fapt care în timpul exploatării poate aduce surprize neplăcute.

La S.M.T. Valu lui Traian, lucrările de reparații se desfășoară dezorganizat, fără un plan bine stabilit, fără o evidență zilnică a celor ce lucrează și a celor ce lipsesc de la lucru. Controlul din partea conducerii și organelor tehnice asupra mersului reparațiilor și calității lucrărilor lipsește. Aceasta deoarece directorul stațiunii (Petrescu Mihai) și mecanicul șef lipsesc zile de-a rîndul din unitate, fiind plecați prin țară în căutare de piese sau cu alte treburi. Profitînd de lipsa de control și de evidență, unii mecanizatori lipsesc nemotivat de la lucru cu săptămînile, iar alții trag chiulul. De asemenea, de abateri de la disciplina muncii au dat dovadă în nenumărate rînduri fierarul Pamfil Ștefan, șefii de brigadă Covit Petre și Balaci Ion, precum și tractoriștii Zăgăneanu Matei, Focșa Dumitru, Cîrlig Gheorghe, Manolache C., Pîrvulescu Gheorghe. Insuși președintele comitetului de întreprindere, Coman Gheorghe — strungar, a dat în ultima vreme un prost exemplu mecanizatorilor, ocupîndu-se în timpul producției de munca obștească. Dacă la toate acestea se mai adaugă și faptul că tov. inginer mecanic șef nu se interesează îndeajuns de trimiterea la centrul mecanic și baza de aprovizionare a pieselor uzate, magnetouri și dinamuri spre recondiționare, ne dăm seama de ce reparațiile aici decurg atît de anevoios.

Fără îndoială că una din cauzele pentru care S.M.T.-Valu lui Traian a rămas în urmă cu reparațiile o constituie și faptul că la baza de aprovizionare D.G.A.D. nr. 9 din Ovidiu lipsesc unele repere importante, ca: pinioane la cutia de viteză KD, rulmenți priză KD, rulmenți fuzetă I.A.R. etc. De asemenea, serviciul regional S.M.T. tărăgănează repartizarea materialului lemnos de care S.M.T. are mare nevoie.

Aceasta nu trebuie să constituie însă pentru conducerea S.M.T.-Valu lui Traian o justificare a ritmului încet al reparațiilor, deoarece chiar cu piesele și materialele existente în stațiune, printr-o temeinică organizare a muncii, planul de reparații putea fi realizat într-un procent mult mai mare.

Punînd capăt lipsurilor existente în organizarea și desfășurarea muncii, conducerea S.M.T.-ului Valu lui Traian, cu sprijinul Bazei de aprovizionare Ovidiu și Serviciului regional S.M.T.-Constanța, are obligația să ia de urgență toate măsurile în vederea intensificării ritmului lucrărilor de reparații pentru ca acestea să fie terminate cît mai curînd.

I. LESEANU

Concluzii

Raidul anchetă a arătat că, dacă în unele unități agricole de stat reparațiile la tractoare și mașini agricole se desfășoară într-un ritm și la un nivel tehnic corespunzător, în schimb în multe S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat și centre mecanice aceste lucrări sînt mult rămase în urmă, față de data la care ne aflăm și față de posibilități.

Cauza principală care face ca viteza de lucru zilnică la reparații să nu fie realizată în unele unități agricole de stat o constituie faptul că, conducătorii lor n-au luat încă cu toată seriozitatea sarcina de mare răspundere de a organiza temeinic munca de pregătire a utilajului mecanic.

In unitățile codașe la reparații se lucrează dezorganizat, fără plan sau grafic, metoda de lucru pe ansamble nu se aplică, disciplina în muncă lasă mult de dorit. In multe locuri lipsește aproape complet controlul asupra ritmului și calității reparațiilor, precum și procurarea pentru recondiționarea unor piese de schimb pentru economii.

Pentru ca întregul parc de mașini și tractoare din S.M.T.-uri și gospodării de stat să fie pus în perfectă stare de funcționare pînă la data de 15 februarie a.c., se cere:

1. Organizarea temeinică a muncilor de reparații în fiecare atelier după plan sau grafic, aplicarea cu pricepere și pe scară cît mai largă a metodei de reparații pe ansamble și subansamble de piese, organizarea muncii — acolo unde există posibilități — în schimburi de zi și de noapte, stabilirea unor sarcini precise pentru fiecare mecanizator în parte, control permanent și competent asupra îndeplinirii sarcinilor;
2. Ținerea unei strînse legături cu bazele de aprovizionare D.G.A.D. pentru procurarea pieselor necesare reparațiilor, recondiționarea prin mijloace proprii sau la centrele mecanice a unui număr cît mai mare de organe și piese de schimb, confecționarea din resurse interne a cît mai multor piese mărunte;
3. Trimiterea urgentă și totodată aducerea de către S.M.T.-uri a motoarelor și tractoarelor reparate de la centrele mecanice sau atelierele unităților industriale, potrivit graficului stabilit;
4. Control amănunțit și exigent asupra calității reparațiilor efectuate, netolerarea sub nici un motiv a unor operații făcute de mîntuială, crearea tuturor condițiilor pentru ca rodajul și recepția tractoarelor să fie făcute cît mai bine.

Cum am reușit să terminăm reparațiile în numai o lună

Zilele acestea am raportat cu bucurie și mîndrie Ministerului Agriculturii și Silviculturii că stațiunea noastră și-a îndeplinit planul de reparare a mașinilor și uneltelor agricole care vor fi folosite în campania de primăvară.

Faptul că am reușit să terminăm lucrările de reparații cu mult înainte de termenul fixat se datorește muncii însuflețite depuse de întreg colectivul nostru, organizării judicioase a muncii și îndeosebi folosirii metodei de reparații pe ansamble.

Incă cu mult înainte ca tractoarele să fi venit de la cîmp, colectivul de conducere a S.M.T.-ului a studiat posibilitățile existente în stațiune pentru aplicarea metodei sovietice de reparații de piese pe ansamble și subansamble și a luat măsurile necesare bunei desfășurări a muncii.

O mare greutate în organizarea reparațiilor o constituia spațiul mic al atelierului, care nu permitea efectuarea unui număr mare de lucrări într-un timp scurt. Pentru a lărgi acest spațiu, noi am amenajat într-un șopron, prin construirea de pereți laterali din scînduri și căptușirea lui cu carton, încă două încăperi. Am organizat o sculerie bine dotată și ne-am îngrijit să ridicăm la timp piesele de schimb ce ne-au fost repartizate. Cu multă chibzuială am stabilit numărul posturilor de reparații și repartiția oamenilor pe posturi, ținînd seama de gradul calificării lor.

La 12 decembrie, cînd de pe cîmp s-a întors numărul de tractoare strict necesare începerii reparațiilor, am pornit la lucru.

Prima noastră grijă a fost instruirea oamenilor în vederea aplicării metodei de reparații pe ansamble, ceea ce am făcut în primele două lecții ale cursului de calificare profesională, precum și prelucrarea planului de reparații, care a fost defalcat pe posturi, pe zile, pe oameni și chiar pe ore.

In același timp, am început amplasarea posturilor de reparații în atelier, unde am urmărit eliminarea la maximum a timpilor morți. De exemplu, pentru ca muncitorii să nu piardă din timp mergînd să se aprovizioneze de la magazia de materiale care se afla la 300 de metri de atelier, noi am înjghebat, într-un vagon dormitor așezat lîngă atelier, postul 22, prin intermediul căruia piesele ridicate de șeful atelierului de la magazie au fost distribuite posturilor. De asemenea, noi am eliminat la maximum transportul ansamblelor de la un post la altul și am eliminat total transportul pieselor grele, cum sînt puntea din spate și cutia de viteze, care au fost reparate pe locul unde au fost demontate.

Cea mai de seamă sarcină a noastră a fost realizarea unor reparații de bună calitate, care să asigure buna funcționare a mașinilor în tot timpul campaniilor. Calitatea reparațiilor și ridicarea productivității muncii au devenit lozincă pentru noi și pentru înfăptuirea ei am pornit o adevărată bătălie. In cadrul cabinetului tehnic, am organizat o consfătuire cu tehnicienii și mecanizatorii fruntași din stațiune, unde am expus problemele ce stau în fața noastră în perioada reparațiilor.

Antrenați în întrecerea socialistă, mulți mecanizatori au venit cu inițiative prețioase care au fost imediat studiate de cabinetul tehnic și puse în aplicare. Mecanizatorul Malot Rudolf a confecționat un banc de verificare a pompelor de ulei și un dispozitiv pentru demontarea și montarea ambreiajelor de bord. Schen Iosif și Gros Martin au realizat un dispozitiv pentru demontarea supapelor, un banc pentru verificarea și rodarea transmisiilor, un dispozitiv pentru demontarea cămășilor exterioare ale rulmenților din butucul steluței și încă altele.

De asemenea, inspirat de cele văzute la Expoziția Agricolă Unională din Moscova, am adaptat la tractorul K.D.-35 un banc de verificare și rodaj a cutiei de viteză, a punții din spate și a transmisiilor finale, care a dat rezultate foarte bune la rodarea și verificarea acestor organe, precum și la eliminarea scurgerilor de valvolină.

Toate aceste inovații și invenții au dus la ușurarea muncii mecanizatorilor, la ridicarea productivității și la asigurarea unor reparații de bună calitate. Tot pentru a asigura realizarea unor reparații de calitate, comisia de control a efectuat un control minuțios al fiecărei piese și ansamblu.

Dorința de a fi fruntași în campania de reparații, de a contribui la înfăptuirea Directivelor partidului, a însuflețit în muncă întregul nostru colectiv. In tot acest timp, în stațiunea noastră nu a lipsit nici un tractorist de la muncă și am realizat acel avînt general în muncă, care asigură întotdeauna victoria.

Noi am reușit să reparăm în fiecare zi cîte un tractor, un plug, la 2 zile un discuitor și o semănătoare, 2 grape la 3 zile etc.

Urmărind cu atenție zi de zi și ceas de ceas îndeplinirea planului, noi am putut lua măsuri concrete atunci cînd unul din posturi rămînea în urmă. Astfel, am organizat munca în două schimburi la postul de reparat grapele.

Planul pe luna decembrie l-am îndeplinit cu 7 zile înainte de termen, iar la 15 ianuarie ne-am realizat planul de reparații.

In timp de numai o lună, colectivul nostru a reparat 38 de tractoare K.D.-35 și 4 tractoare Lanz Bulldog, 38 de pluguri, 13 semănători, 15 cultivatoare, 34 de grape, 10 discuitoare, 12 batoze, 40 de motoare electrice, 10 remorci cisterne, 4 grupuri de pompare, 3 rutiere și alte anexe de exploatare.

Fruntașii întrecerii socialiste care și-au depășit cu mult normele stabilite, cum ar fi Malot Rudolf și Kasten Hubăr, au ridicat în această lună un salariu de 1.300 lei.

Pentru a asigura buna funcționare a parcului de mașini în timpul campaniilor, pe lîngă buna calitate a reparațiilor mai este necesară în tot acest timp, o atentă și permanentă întreținere a tractoarelor și mașinilor. Experiența noastră din anul trecut ne-a dovedit pe deplin justețea și importanța acestui lucru. Datorită controlului riguros pe care tehnicienii din stațiune l-au efectuat, utilajul nostru a funcționat în întregime în campaniile din anul trecut.

Pentru succesul campaniei din primăvara acestui an, cînd stațiunea noastră trebuie să execute un volum dublu de lucrări față de planul ce l-a avut în primăvara anului 1954, noi am luat o serie de măsuri tehnice și organizatorice. Pentru funcționarea permanentă a utilajului nostru, vom asigura controlul pe cîmp al brigăzilor în așa fel, încît fiecare tractor să fie văzut de un tehnician al stațiunii la cel mult trei zile, iar activitatea a două brigăzi o vom organiza după principiul gospodăririi chibzuite.

Mecanizatorii de la S.M.T.-Turnișor, care au obținut o victorie însemnată în muncile de reparații, sînt hotărîți să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile ce le revin în campania de primăvară, știind că astfel își vor da contribuția la bătălia pe care o duce întreg poporul nostru în vederea obținerii unei recolte bogate în anul 1955.

Ing. GRIGORESCU EUGEN
șef mecanic la S.M.T.-Turnișor regiunea Stalin

Din ţara constructorilor comunismului

Invăţămîntul agrozootehnic în colhozul „Zorile Comunismului"

V. Gorbacev

Pe strada principală a satului se poate vedea o clădire arătoasă cu o firmă pe care scrie citeţ: „Casa pentru răspîndirea ştiinţei agricole" a colhozului „Zorile Comunismului". Această casă este un puternic centru de popularizare a cunoştinţelor ştiinţifice şi a experienţei avansate dobîndită de colhoznici în producţie. In fiecare miercuri şi vineri, colhoznicii se adună aci pentru a asculta conferinţe ţinute de agronomi, de biologi, zootehnicieni, medici veterinari şi chiar de către colaboratori ştiinţifici de la Institutul agricol al Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Bielorusă.

In toamna anului 1951, conform hotărîrii adunării generale a colhoznicilor, a avut loc unirea a patru mici colhozuri vecine. Marele colhoz unit „Zorile Comunismului" a devenit o gospodărie cu multe ramuri de producţie. Pe ogoarele colhozului s-au introdus noi asolamente, s-au extins culturile de plante tehnice şi s-a desfăşurat o muncă intensă pentru ameliorarea raselor de animale. Pe ogoarele colhozului au apărut maşini agricole noi ale S.M.T.-ului „Liubciansk", care au permis aplicarea procedeelor şi metodelor avansate de muncă. In faţa colhoznicilor şi a conducătorilor lor s-a pus problema aplicării cît mai largi a realizărilor ştiinţei şi practicei avansate în toate ramurile de producţie ale colhozului. Pentru aceasta se cereau cunoştinţe.

Cursurile agrozootehnice de trei ani s-au dovedit a fi forma cea mai bună de ridicare a nivelului profesional al cadrelor colhoznice. Primii care au început să frecventeze aceste cursuri au fost: preşedintele colhozului, vicepreşedinţii, membrii conducerii şi şefii de brigadă. Aceste cursuri au lărgit orizontul conducătorilor colhozului, au deschis în faţa lor noi perspective. Pe ogoarele colhozului au început să se aplice noi procedee şi metode de lucrare a solului şi de întreţinere a plantelor. S-a îmbunătăţit planificarea lucrărilor agricole şi organizarea muncii colhoznicilor.

Exemplul personal al conducătorilor colhozului a contribuit la antrenarea multor colhoznici la cursuri. Au venit să participe la cursuri şefii de echipă, mecanizatorii, crescătorii de vite. Acum, la cursurile agrozootehnice studiază peste 100 de colhoznici şi colhoznice împărţiţi în trei grupe de specialitate: cultura plantelor de cîmp, legumicultura şi creşterea animalelor.

La Casa pentru răspîndirea ştiinţei agricole s-au creat toate condiţiile pentru învăţămînt. Incăperile sînt înzestrate cu materiale didactice, colecţii de plante, de dăunători ai culturilor şi cu aparate de laborator. S-au amenajat de asemenea cabinete agronomice şi zootehnice şi o bibliotecă cu numeroase cărţi de specialitate. Conferinţele sînt susţinute prin diafilme, demonstraţii, cît şi prin prezentarea de mostre de sol, de colecţii de plante cultivate şi buruieni. De asemenea, conferinţele sînt bogat exemplificate prin realizări ale fruntaşilor în producţie din colhoz.

Cînd am vizitat colhozul „Zorile Comunismului" am participat la o lecţie a grupei care se ocupă cu cultura plantelor de cîmp. Intr-o cameră spaţioasă şi luminoasă stăteau la mese colhoznici tineri şi vîrstnici. Printre ei se aflau renumiţii cultivatori de in: Maria Lazuka, Anna Anisim, Maria Velicika, Vera Klakevici şi altele. Aceste colhoznice fiind în anul III la cursurile agrozootehnice au învăţat să obţină recolte bogate de in. S-a evidenţiat în mod deosebit grupa condusă de comsomolista Maria Lazuka. Grupa ei a obţinut în medie de pe o suprafaţă de 6 hectare peste 7 chintale de seminţe de in şi aproximativ 13 chintale in de fuior la hectar. In aceste locuri niciodată nu s-au obţinut astfel de recolte de in. Pentru acest succes, şefa de echipă Lazuka a fost decorată cu Ordinul Lenin. Prietenele ei au fost de asemenea decorate pentru recoltele bogate pe care le-au obţinut.

Casa pentru răspîndirea ştiinţei agricole care funcţionează în cadrul colhozului Budionnii din raionul Briuhoveţk, ţinutul Krasnodarsk, dispune de un frumos şi bine utilat laborator.

In fotografie: agronomul Lilia Zenevici, responsabilul laboratorului agrotehnic, cercetînd împreună cu agronomul şef al colhozului rezultatele unor experienţe.

Lecţia a condus-o agronomul Nadejda Pico. Ea este de aci din sat. După ce a terminat şcoala medie şi apoi Institutul agricol, ea a venit să lucreze în satul natal. De trei ani predă ea lecţii la Casa pentru răspîndirea ştiinţei agricole.

Nadejda Pico a depus mult suflet şi energie în această muncă. Toate colecţiile, hărţile solului şi ierbarele aşezate cu pricepere şi gust pe pereţii şi rafturile camerei de curs, ea le-a strîns şi le-a pregătit. In această acţiune ea a antrenat mulţi cursanţi ai şcolii medii din localitate. Dar cîte experienţe diferite n-a făcut ea pentru a încerca noi soiuri de in, de cartofi, grîu, tutun şi pentru a verifica eficacitatea diverselor procedee agrotehnice! Aceste experienţe au ajutat colhozului să obţină un soi de in, „Svetoci", mai productiv, pe care îl cultivă acum pe o suprafaţă de peste 100 hectare, să aplice metoda însămînţării culturilor cerealiere în rînduri dese şi încrucişate, ca şi metoda plantării cartofilor şi însămînţării legumelor în cuiburi aşezate în pătrat. Rezultatele experienţelor întreprinse de ea au contribuit şi la aplicarea pe scară largă a unor măsuri de ameliorare a solurilor ca: tratarea solurilor acide cu var şi folosirea unui amestec de superfosfat cu turbă pentru îngrăşarea ogoarelor.

In ziua în care am participat la curs, agronomul Nadejda Pico a ţinut o lecţie cu ei cu subiectul „Materialul de sămînţă". In faţa ei pe masă stăteau cutii cu seminţe încolţite de secară, ovăz, in, colecţii de buruieni, de dăunători, de substanţe chimice pentru combaterea dăunătorilor. Explicînd tema, Nadejda Pico a arătat cum trebuie pregătite seminţele în vederea însămînţării, cum trebuie iarovizate şi tratate cu substanţe insecto-fungicide. La explicarea structurii celulelor plantelor, ea a propus ascultătorilor să examineze aceste celule la microscop. După terminarea lecţiei, Nadejda Pico a dat ascultătorilor să execute unele lucrări practice, ca tratarea seminţelor în vederea însămînţărilor de primăvară.

Cursurile agrozootehnice atrag în prezent un număr tot mai mare de colhoznici. Mulţi dintre ei au fost la Expoziţia Agricolă Unională de la Moscova. Ei au văzut ce însemnate succese au obţinut colhozurile şi colhoznicii fruntaşi, şi au început să aplice cu pricepere în producţia colhoznică realizările ştiinţei agricole.

Invăţămîntul agrozootehnic de masă în colhozuri a avut o influenţă favorabilă asupra nivelului general al producţiei. In anul 1954 colhozul „Zorile Comunismului", aplicînd noi procedee şi metode de lucrare şi îngrăşare a solului şi de întreţinere a plantelor, a obţinut mari succese. Deşi a fost o vară secetoasă, colhozul a strîns o recoltă medie de 20 chintale cereale, 232 chintale cartofi, 6 chintale seminţe de in şi 7,2 chintale in de fuior la hectar. Cantitatea medie de lapte obţinută de la o vacă a crescut cu 1.000 de litri faţă de anul 1951. Veniturile băneşti ale colhozului au crescut pînă la 4 milioane de ruble.

Aceste rezultate au avut ca urmare ridicarea bunăstării materiale a membrilor colhozului. Familiile colhoznicilor au primit în medie cîte 3—4 tone de grîne, cîte 5—6 tone cartofi, o cantitate mare de legume, precum şi cîte 7—9.000 ruble în bani.

Pregătirea temeinică a cadrelor colhoznice a creat toate condiţiile pentru dezvoltarea continuă a colhozului „Zorile Comunismului". Intr-un timp relativ scurt acest colhoz a trecut în rîndul colhozurilor fruntaşe din regiunea Grodnensk.

Pentru folosirea energiei atomice numai în scopuri paşnice!

PRAGA 19 (Agerpres). — Ceteka transmite:

Toate ziarele cehoslovace publică în prima pagină sub titluri mari hotărîrea Consiliului de Miniştri al U. R. S. S. cu privire la acordarea de ajutor altor state în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul folosirii energiei atomice pentru scopuri paşnice.

Hotărîrea guvernului sovietic, scrie „Rude Pravo", are o uriaşă importanţă internaţională. Hotărîrea a fost adoptată într-un moment cînd iniţiatorii războiului atomic declară pe faţă că intenţionează să recurgă la folosirea de arme atomice şi alte tipuri de arme de exterminare în masă. Opinia publică mondială ştie că în Statele Unite marile realizări ale minţii omeneşti şi uriaşe resurse materiale sînt îndreptate spre producerea armelor atomice; iată de ce ea nu poate să închidă ochii asupra faptului că acordurile de la Paris pun în mîinile militariştilor hitlerişti armele atomice.

Propunerea Uniunii Sovietice, scrie în continuare ziarul, dovedeşte încă odată în mod convingător că sînt de neclintit bazele ce caracterizează noile relaţii dintre ţările lagărului păcii. Datorită Uniunii Sovietice, energia atomică va fi folosită în mod activ pentru scopuri paşnice.

★

VARŞOVIA 19 (Agerpres) — P.A.P. transmite:

Opinia publică din Republica Populară Polonă a primit cu mare satisfacţie hotărîrea guvernului sovietic de a acorda altor state ajutor pentru dezvoltarea cercetărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. La 18 ianuarie, ziarele centrale au publicat pe primele pagini sub titluri mari comunicatul Consiliului de Miniştri al U.R.S.S şi i-au consacrat articole de fond şi redacţionale.

„Trybuna Ludu" subliniază că hotărîrea guvernului sovietic este o nouă dovadă convingătoare a grijii pe care o manifestă guvernul sovietic pentru pace, pentru lărgirea colaborării între state.

O confirmare grăitoare a puterii şi capacităţii economice a Uniunii Sovietice, scrie ziarul, este faptul că U.R.S.S. este gata să transmită altor ţări experienţa ei în acest domeniu şi propune să acorde ajutor la construirea de instalaţii atomice. In felul acesta posibilităţile concrete de folosire a energiei atomice în scopuri paşnice vor deveni accesibile întregii omeniri.

Cu totul altele, arată „Trybuna Ludu", sînt criteriile după care se conduc în acest domeniu cercurile guvernante americane chiar şi faţă de proprii lor aliaţi. In practică, ei recunosc o singură formă de „transmitere" a experienţei lor: exportul unor mijloace finite de distrugere în masă şi crearea de baze atomice în diferite ţări ale lumii. Totodată, cercurile monopoliste ale S.U.A jefuiesc materiile prime atomice din ţările care se află sub dominaţia lor şi mai ales din ţările slab dezvoltate din punct de vedere economic.

Ele refuză în mod categoric acestor ţări orice ajutor în domeniul energiei atomice.

★

BERLIN 19 (Agerpres). — Ziarele democrate din Berlin au publicat la 18 ianuarie pe primele pagini sub titluri mari textul integral al comunicatului cu privire la hotărîrea guvernului sovietic de a acorda ajutor tehnico-ştiinţific şi de producţie altor state în vederea dezvoltării cercetărilor pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Ziarul „Neues Deutschland" a publicat acest comunicat sub titlul „Uniunea Sovietică va acorda R. D. Germane şi altor ţări de democraţie populară ajutor pentru crearea de baze de cercetări atomice", „Junge Welt" — „Ajutorul sovietic pentru crearea unei baze de cercetări atomice în R. D. Germană", „Nazional Zeitung" — „U.R.S.S. face posibilă pentru noi construirea unei baze de cercetări atomice", „Berliner Zeitung" — „R. D. Germană primeşte energie atomică".

★

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS transmite: Comentariile unei serii de mari cotidiene arată că hotărîrea guvernului sovietic în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice nu a fost pe placul cercurilor guvernante ale S.U.A.; ea a constituit pentru ele o surpriză şi le-a neliniştit. După cum reiese dintr-o ştire publicată de ziarul „New York Herald Tribune", experţii guvernamentali americani îşi exprimă temerea serioasă că hotărîrea guvernului sovietic va produce o impresie puternică asupra multor ţări care pot să se adreseze Uniunii Sovietice pentru a-i cere ajutor material şi tehnic în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. In legătură cu aceasta ziarul cheamă guvernul S.U.A. să întreprindă mai repede „acţiuni curajoase".

Corespondentul din Londra al agenţiei United Press nu-şi poate ascunde decepţia în legătură cu faptul că guvernul sovietic şi-a anunţat hotărîrea de a acorda ajutor altor ţări pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice tocmai în momentul „cînd preşedintele Eisenhower a supus congresului „bugetul atomic" al S.U.A pe exerciţiul financiar 1955—1956 şi cînd la Paris s-a deschis conferinţa în problema „Pool-ului armamentelor", pentru a face încă un pas spre realizarea reînarmării Germaniei occidentale".

★

LONDRA 19 (Agerpres). — Anunţînd hotărîrea guvernului sovietic de a acorda ajutor altor ţări pentru crearea de baze ştiinţifico-experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare şi al folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, agenţia Reuter arată că reprezentanţii puterilor occidentale la Moscova consideră această hotărîre ca o „propunere concretă".

„Această hotărîre — continuă agenţia — a fost anunţată numai la trei zile după propunerea Rusiei de a transmite lumii informaţii cu privire la funcţionarea centralei electrice pe bază de energie atomică". Agenţia scoate în evidenţă acea parte a comunicatului în care se spune că „este în curs de examinare problema lărgirii cercului ţărilor cărora U.R.S.S. le va putea de asemenea acorda sprijin şi ajutor în dezvoltarea lucrărilor ştiinţifico-experimentale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice".

Răsunetul mondial al propunerilor sovietice în problema germană

BRUXELLES 19 (Agerpres). — Declaraţia sovietică în problema germană, scrie ziarul „Drapeau Rouge", confirmă nu numai faptul că U. R. S. S. îşi continuă cu perseverenţă eforturile în scopul rezolvării problemelor internaţionale pe calea tratativelor. Această declaraţie face să cadă unul dintre argumentele adepţilor înarmării Germaniei, clarificînd o problemă pe care cercurile occidentale au încercat s-o încurce, şi anume: problema alegerilor din Germania.

A ratifica acordurile de la Paris, continuă ziarul, înseamnă a consfinţi scindarea Germaniei şi a restabili militarismul în partea ei apuseană, înseamnă a renunţa la tratativele cu privire la unificare deoarece ele nu ar mai avea nici un sens.

Ziarele belgiene de dreapta, reflectînd poziţia cercurilor guvernante occidentale, se străduiesc să micşoreze însemnătatea declaraţiei sovietice, recurgînd la afirmaţii răsuflate că ea ar avea un „caracter propagandistic".

★

BERLIN 19 (Agerpres). — Declaraţia guvernului sovietic în legătură cu problema germană este viu comentată în cercurile politice vest-germane. După cum relatează agenţia A.D.N., Ollenhauer, şeful partidului social-democrat, vorbind în faţa deputaţilor social-democraţi despre recenta Declaraţie a guvernului sovietic a arătat că va face tot posibilul pentru a înlătura primejdia scindării Germaniei.

Ollenhauer a arătat că „partidul social-democrat va lupta cu toate mijloacele de care dispune pentru a trezi conştiinţa poporului faţă de politica primejdioasă a guvernului federal în ceea ce priveşte menţinerea scindării".

Johannes Brockmann, şeful partidului de centru, a cerut ca Declaraţia guvernului sovietic referitoare la problema reunificării Germaniei „să nu fie ignorată, ci analizată cu multă atenţie". El a subliniat că problema reunificării Germaniei nu poate fi soluţionată decît pe calea tratativelor între cele patru puteri".

★

ROMA 19 (Agerpres). — Comentînd declaraţia guvernului sovietic în problema germană, ziarul „Paese" scrie că o întîlnire între reprezentanţii celor patru mari puteri, interesate în rezolvarea problemei germane, este nu numai posibilă ci şi necesară datorită încordării create în Europa de către statele occidentale prin încercările nesăbuite de a sili parlamentele să ratifice acordurile de la Paris. Guvernul Uniunii Sovietice indică restabilirea unităţii Germaniei pe calea unor alegeri libere pe întreaga Germanie drept mijlocul pentru rezolvarea problemei germane. De aceea trebuie să devină limpede că o întîlnire între reprezentanţii S.U.A., Franţei, Angliei şi U.R.S.S. ar putea să ducă la rezultate pozitive.

Orice om cu judecată sănătoasă, continuă ziarul, îşi dă seama că puterile occidentale resping orice întîlnire cu reprezentanţii U.R.S.S pînă la ratificarea acordurilor de la Paris, deoarece ţelul lor este înarmarea Germaniei occidentale. Ele doresc cu orice preţ continuarea actualei situaţii încordate urmînd principiul „coexistenţei armate" proclamat de preşedintele Eisenhower, principiu opus celui al „coexistenţei paşnice". Ziarul subliniază că popoarele Europei trebuie să ceară convocarea unei conferinţe a celor patru puteri pînă la ratificarea acordurilor de la Paris.

★

TIRANA 19 (Agerpres). — A. T. A. transmite:

Opinia publică albaneză a manifestat un deosebit interes faţă de declaraţia guvernului sovietic în problema germană.

Ziarele au publicat textul declaraţiei în primele pagini şi i-au consacrat articole de fond.

Uniunea Sovietică, scrie ziarul „Zeri i Popullit", a prezentat noi propuneri concrete a căror realizare ar contribui la asigurarea păcii în Europa, la crearea unui stat german unit, democratic. Guvernul sovietic declară din nou că mai există posibilităţi nefolosite pentru realizarea unei înţelegeri privitoare la unificarea Germaniei în interesul menţinerii păcii în Europa, în interesul poporului german însuşi dacă va fi înlăturată principala piedică — planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de atragere a ei în grupări militare.

Popoarele vor zădărnici planurile aţîţătorilor la războiul atomic!

Sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 19 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, în seara zilei de 18 ianuarie s-a deschis la Viena sesiunea lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii. La sesiune participă membrii Biroului, precum şi un mare număr de invitaţi reprezentînd 30 de ţări din Europa, Asia, America, Africa, Australia.

La sesiune iau parte Frederic Joliot-Curie, Eugènie Cotton, Jean Laffitte, D'Astier de la Vigerie (Franţa), Monica Felton, Pritt, Montagu (Anglia), Sereni, Fogliaresi, Tonini (Italia), Korneiciuk, Fadeev, Ehrenburg, Tihonov, Gherasimov (U.R.S.S.), Strand (Suedia), Vire-Tuominen (Finlanda), Hromadka şi Mukarovsky (Cehoslovacia), Infeld (Polonia), Elfes, Eckert, Wandel (Germania), Isabelle Blume (Belgia), Go Mo-jo, Liu Guan, Liu Cian-şen (Republica Populară Chineză), Parameswaran şi Sunderlal (India), Ibrahim şi Suroso (Indonezia), Endicott (Canada), Vidales (Brazilia) şi alţii.

Iau parte de asemenea reprezentanţi ai următoarelor organizaţii internaţionale: Federaţia Sindicală Mondială, Federaţia Democrată Internaţională a Femeilor, Federaţia Mondială a Tineretului Democrat, Federaţia Internaţională a luptătorilor din rezistenţă, victimelor şi deţinuţilor fascismului.

Sesiunea a fost deschisă de Frederic Joliot-Curie, preşedintele Consiliului Mondial al Păcii. El a dat citire telegramei primite din partea lui Pietro Nenni şi Riccardo Lombardi, care arată că fiind foarte ocupaţi nu pot participa la sesiune. In telegrama lor ei declară că situaţia care s-a creat impune o unire a tuturor forţelor popoarelor în lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale şi împotriva primejdiei unui război atomic.

Joliot-Curie a anunţat apoi ordinea de zi a sesiunii.

Primul a luat cuvîntul pastorul Forbech (Norvegia) care a subliniat necesitatea imperioasă a luptei pentru interzicerea armei atomice, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Scopul nostru, a declarat el, este asigurarea păcii şi a colaborării între popoare. Chem pe toţi creştinii să participe activ la lupta pentru realizarea acestui scop.

Elfes, unul din participanţii de seamă la mişcarea pentru pace din Germania occidentală, a spus:

Remilitarizarea Germaniei occidentale neliniştește tot mai mult populaţia din Republica Federală. Această nelinişte este cu atît mai întemeiată cu cît, în prezent, elementele fasciste militariste, care caută să ajungă în posturi de conducere, îşi intensifică influenţa în Germania occidentală.

Referindu-se la lupta împotriva reînvierii militarismului german, Elfes a subliniat că tineretul din Germania occidentală se pronunţă cu hotărîre împotriva pregătirii unui nou război, împotriva creării de noi baze de atac, împotriva construirii de cazărmi şi aerodroame.

Opinia publică engleză, a declarat Pritt, reprezentant al mişcării pentru apărarea păcii din Anglia, se opune cu hotărîre reînvierii militarismului german. Ea îşi aminteşte prea bine de urmările îngrozitoare ale celui de al doilea război mondial. Restabilirea wehrmachtului german, avînd la dispoziţia sa arme atomice, ar spori mult încordarea în Europa şi ar contribui la creşterea primejdiei unui al treilea război mondial. Pritt a arătat că reînarmarea Germaniei occidentale creează primejdia unei agresiuni chiar pentru ţările occidentale.

Poziţia guvernului britanic în problema remilitarizării Germaniei occidentale, a spus în continuare Pritt, este dezaprobată de majoritatea poporului. Majoritatea covîrşitoare a membrilor partidului laburist şi sindicatele se pronunţă împotriva reînvierii militarismului german, împotriva pregătirii unui nou război, pentru coexistenţa paşnică a statelor cu orînduiri sociale diferite. Pritt s-a pronunţat pentru interzicerea necondiţionată a armelor atomice, subliniind că primejdia folosirii acestor arme este mai mare pentru Anglia decît pentru celelalte ţări.

Endicott (Canada) a declarat că poporul ţării sale nu vrea un nou război şi se ridică împotriva folosirii armelor atomice şi împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Vorbitorul a criticat cu asprime politica externă dusă de cercurile guvernante din Statele Unite declarînd că, ea este îndreptată spre dezlănţuirea unui nou război.

Liu Cian-şen (R.P. Chineză) a declarat că reînarmarea Germaniei occidentale şi a Japoniei constituie o mare primejdie pentru pacea Europei şi Asiei.

Sereni (Italia) s-a pronunţat pentru organizarea unei largi campanii internaţionale împotriva reînarmării Germaniei occidentale, pentru interzicerea armei atomice. El a spus că forţele unite ale tuturor popoarelor trebuie să se opună pregătirii unui nou război atomic şi să ceară interzicerea necondiţionată a armei atomice.

VIENA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 ianuarie, la şedinţa lărgită a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, după cuvîntarea lui Sereni (Italia) a luat cuvîntul D'Astier de la Vigerie, unul din reprezentanţii de frunte ai mişcării partizanilor păcii din Franţa.

D'Astier de la Vigerie a subliniat că remilitarizarea Germaniei occidentale va crea posibilitatea de a se pune la dispoziţia noului wehrmacht arma atomică şi va transforma teritoriul Germaniei occidentale într-un cap de pod pentru un nou război. Tocmai de aceea poporul francez ia atitudine împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Reprezentanţii mişcării partizanilor păcii din Franţa consideră necesar să pornească imediat o largă campanie împotriva folosirii armei atomice, campanie care trebuie să se desfăşoare simultan cu lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

De la Vigerie a arătat că pentru instaurarea unei păci trainice în Europa este necesară reunificarea Germaniei, întrucît scindarea acestei ţări contribuie la scindarea Europei, ceea ce duce la crearea de blocuri ostile, unul faţă de celălalt, la cursa înarmărilor şi, în cele din urmă, la un nou război.

A urmat apoi la cuvînt Ilya Ehrenburg (U.R.S.S.).

După el a luat cuvîntul secretarul general al Federaţiei Sindicale Mondiale Louis Saillant, care a declarat că lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale şi împotriva folosirii armei atomice este sarcina principală a mişcării partizanilor păcii. Louis Saillant a adus la cunoştinţa asistenţei că o serie de organizaţii sindicale din Franţa, Germania, Italia şi Finlanda, au cerut Federaţiei Sindicale Mondiale să lupte pentru ţinerea unei conferinţe europene a oamenilor muncii care să elaboreze măsuri îndreptate spre intensificarea luptei comune împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, pentru securitatea colectivă, împotriva urmărilor economice şi sociale ale cursei înarmărilor. Aceste cereri au fost aprobate de cea de a 7-a sesiune a Consiliului General al F.S.M. care a avut loc la Varşovia. Conferinţa europeană va avea loc la sfîrşitul lunii martie la Leipzig. Ea va constitui o mare contribuţie la acţiunea de răspîndire şi popularizare a hotărîrilor Consiliului Mondial al Păcii.

Isabelle Blume (Belgia) a declarat că politica de înarmare a Germaniei occidentale pune în primejdie independenţa ţărilor mici din Europa occidentală.

A luat apoi cuvîntul Cavalcanti (Brazilia) care a subliniat că hotărîrea Consiliului Uniunii nord-atlantice a provocat o profundă indignare în rîndurile populaţiei ţării sale.

Preşedintele Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, Bernini, a declarat că hotărîrea cu privire la folosirea armei atomice şi acordurile de la Paris au provocat indignarea tineretului din lumea întreagă, determinîndu-l să-şi intensifice lupta împotriva pregătirii unui nou război. Tineretul nu poate fi de acord cu crearea unui nou wehrmacht şi înzestrarea lui cu arma atomică. El se pronunţă pentru interzicerea acestei arme, în favoarea folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. Tineretul din oraşul japonez Hiroşima a adresat tineretului din lumea întreagă apelul de a lupta împotriva folosirii armei atomice.

Bernini şi-a exprimat convingerea că hotărîrile care vor fi adoptate de şedinţa Biroului vor contribui la intensificarea luptei pentru pace a tineretului. El a anunţat că în februarie va avea loc o şedinţă a Comitetului Executiv al F.M.T.D. în cadrul căreia va fi discutat rolul tineretului în lupta împotriva pericolului unui război atomic.

A urmat apoi la cuvînt Erwin Scharf, reprezentant al mişcării partizanilor păcii din Austria.

La 18 ianuarie au mai luat cuvîntul Hromadka (Cehoslovacia), Tabet (Liban) şi Pang Ting (Uniunea Internaţională a Studenţilor).

Sprijinind refacerea Wehrmachtului, monopoliştii francezi contează pe obţinerea unor mari profituri pe seama livrărilor de armament Germaniei occidentale.

(Ziarele)

Poveste fără cuvinte...

Desen de TINOVSKI din „Komsomolskaia Pravda"

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.